

sosyalist işçi

SAYI: 217

22 Nisan 2004

500.000 TL.

EMPERYALİZM IRAK'TA YENİLECEK

IRAK'TA İŞGALE SON

FİLİSTİN'E ÖZGÜRLÜK

Irak'ta direniş hızla yayılıyor. Irak halkı bütüncüyle galgilerle karşı direniyor. galgiler arasında atak olmaları ve bu atak her gün biraz daha derinleşiyor. İspanya ve Honduras Irak'taki askerlerini çekme kararı aldı. Bazı ülkeler askerlerini

çekme karar alabileceklerini açıkladılar. Irak'ta 10 bin asker olan Polonya Devlet Başkanı ABD tarafından kaldırıldı. Kararın sonucu Irak halkı sadece kendi özgürlüğünü değil, bütün dünyaya

26 Haziran Savaşa karşı küresel eylem günü

26 Haziran, katil Bush Ankara'ya geliyor. Aynı gün savaş karşıtları Ankara ve İstanbul'da Bush'a defol diyecekler. 27-29 Haziran'da Bush ve 60'ın üzerinde NATO devlet başkanı İstanbul'a geliyor. Savaş karşıtları "Bush Defol", "NATO'ya Hayır" diyecekler. 30 Haziran'da ABD Irak'ta

yetkileri çözümüne Iraklılara devredecek. Bütün dünyada ve Irak'ta milyonlar bu soytarlılığa hayır diyecekler. Avrupa Sosyal Forumu içinde toplanan Avrupa savaş karşıtları 26 Haziran - 2 Temmuz arasında Küresel Eylem Haftası olarak ilan ettiler. Bütün Avrupa'da Irak'taki işgal ve ABD

emperyalizmi protesto edilecek. Yunanistan'da önümüzdeki günlerde "Gelme Bush" kampanyası Türkiye'nin yanı sıra başlayacak. Bush'a karşı güçlerimizi birleştirelim. Bush'a Türkiye'de istenmediğini, Irak'tan defolup gitmesini söyleyelim. Gelme Bushu istemiyoruz!

Küresel hareket İstanbul'daydı

Avrupa Sosyal Forumu hazırlanacak toplantı İstanbul'da yapıldı

Sömürgeci diktatörler Irak halkına kan kusturuyorlar

Sayfa: 3

IRAK DİRENİYOR

Sayfa: 5

Küresel BAK büyüyor

Sayfa: 11

Derin Devlet ve Kıbrıs Referandum

Sayfa: 4

YENİ BİR SOL UFUK

Sayfa: 11

TÜPRAŞ'ta yeniden eylemler

TÜPRAŞ işçileri, bir kez daha özelleştirmeyi protesto etti. Aliğa ve Kocaeli'de eylem yapan TÜPRAŞ işçileri özelleştirme sürecinde ve sonrasında yapılan hukuksuzluklara işaret etti.

Kocaeli D-100 Karayolu'nda 9 Nisan sabahı saat 08.00'de toplanan bin işçi, sloganlar atarak TÜPRAŞ İdare Binası'na yürüdü.

Birleşik Metal-İş, SES, Tüm Bel-Sen, Eğitim-Sen şube başkanları eyleme destek verdi. Petrol-İş

Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın eylemde bir konuşma yaptı.

TÜPRAŞ Aliğa Rafinerisi'nde de servis araçlarından inen yaklaşık 800 işçi, hükümet ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı aleyhine sloganlar atarak eylem yaptı. Eylem süresince tanker dolumu yapılmadı, rafineri kapısı önünde tanker kuyrukları oluştu.

Eylem, "KİT'ler halkındır satılmaz" sloganıyla sona erdi.

Madenciler eylemde

Türkiye'nin en büyük maden işletmelerinden Divriği-Hekimhan Madenleri Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Div-Han), özelleştirilerek 16 Nisan'da Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.Ş.'ne (ERDEMİR) devredildi. Div-Han'ın yeni yönetiminin ilk işi 133 işçinin işten çıkarıldığını açıkladı.

ERDEMİR den Hekimhan İşletme Müdürlüğü'ne gönderilen faksla işten atılan 133 işçi, hızla fabrikanın önünde toplandı. Hekimhan-Sivas karayolunu trafiğe kapatarak tepkilerini gösteren işçiler "Hükümet istifa" sloganını attılar ve

Konuşmalarından Hekimhan-Sivas karayoluna inerek, yaklaşık yarım saat yolu trafiğe kapatan işçiler, emniyet güçleriyle yaşanan kısa arbededen sonra yolu açarak fabrikalarına geri döndü. İşçiler, fabrikada nöbet tutmaya devam ediyor.

İş Yasası'na hayır!

Demiryol-İş Sendikası Adana Şubesi, AKP Hükümeti'nin çıkardığı 4857 Sayılı İş Kanunu'yla kazanılmış haklarını geri alındığını açıkladı. Kamu Reformu Yasa Tasarısı'nı eleştiren Adana Şubesi, tasarının yasallaşmasını engellemek için mücadele edeceklerini vurguladı.

Tabibler direnmeye devam ediyor

İstanbul Tabip Odası'nın 2 yılda bir yapılan seçimli Genel Kurulu 18 Nisan'da Sultanahmet Endüstri Meslek Lisesi'nde yapıldı. Geçen seçimlere kıyasla çok sayıda doktorun (5600 kişi) katıldığı seçimler oldukça çekişmeli geçti. Seçime dört grup katıldı: DKG (Demokratik Katılım Grubu), AKP'lilerin son anda oluşturdukları HHP (Hekim Hakları Platformu), İşçi Partililer ve Kemal Alemdaroğlu'nun desteklediği UGB (Ulusal Güç Birliği), MHP'lilerin desteklediği UHG (Ulusal Hekimler Grubu). Hükümetin TTB'ne karşı başlattığı yetkisizleştirme planının devamından yana olan HHP son sandıklar açılana kadar DKG ile başa baş gitti. Sonunda DKG 7 kişilik yönetim kurulunda 6 kişiyle temsil edilirken 1 kişi HHP'dan listeye girdi. UHG'nin en az oyu aldığı seçimlerde DKG'nun zorlanarak seçimi kazanması bazı dersler çıkarmayı gerektiriyor. Tabandaki doktorların hakları konusunda daha çok çalışma ve örgütlenmenin gerekliliği bir kez daha ortaya çıktı. AKP'liler belediye seçimlerinde kullandıkları profesyonel ekiple bu seçimlere hazırlık çalışmalarını yürüttüler ve iktidar olmanın avantajlarını da kullandılar. Bu seçimi kazandık ama bir dahaki sefere çalışmaya çok daha erken, hatta şimdiden başlamak gerektiği de ortada.

Grammer'de saldırılar sürüyor

Gramer işçileri Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan 58 arkadaşlarının işe geri alınması için 6 Nisan'da işbirlikler.

Şirketin patronu ile Birleşik Metal-İş arasında imzalanan protokole göre atılan işçilerin 4 Nisan'da işe geri dönmesi gerekiyordu. Patronlar her zamanki gibi anlaşmaya uymadı. İşçilere Türk Metal-İş'e üye olmaları yönündeki baskı da arttı.

Baskıları protesto eden sabah vardiyası işçileri işbirlikler ve saat 16.00'da diğer vardiyanın işçileriyle fabrika önünde buluştular. İşçiler "Atılan işçileri onurumuzdur" sloganlarıyla oturma eylemi yaptılar.

Jandarma eylem sırasında fabrikanın önüne yığınak yaptı ve Selçuk Göktaş'ı gözaltına aldı. Bunun üzerine işçiler Bursa-İstanbul yolunu trafiğe kapatarak Jandarma Bölge Komutanlığı'na yürüdüler.

Büro Emekçileri Sendikaları eylem yaptı

Adalet Bakanlığı'nın, hakimler ve savcılar "Adalet Hizmetleri Tazminatı"nın artırılması yönündeki yasa teklifi, BES üyelerini harekete geçirdi. 6 Nisan günü Eylem yaparak "Adalet istiyoruz" diyen BES üyeleri, taleplerini içeren imzalı dilekçeleri de Meclis Plan Bütçe Komisyonu'na ile Adalet Bakanlığı'na faksладılar. Ankara'da Adalet Hizmetleri Tazminatları'nın Meclis Plan Bütçe Komisyonu'nda görüşüldüğü esnada Adalet Bakanlığı önünde bir araya gelen BES üyeleri, yakalarına "Adalet hizmetleri tazminatı artırılmalı" yazılı kokartlar taktılar. İstanbul Üsküdar'da, Antalya'da ve Diyarbakır'da Adliye binalarının önünde eylemler yapan BES üyeleri yakalarına "Adalet istiyoruz" kokartları taktılar ve "tazminat hakkımız gasp edilemez" sloganını attılar.

Eğitim-Sen örgütlenmeye hız veriyor

Eğitim-Sen, Başkanlar Kurulu'nda örgütlenme çalışmalarına hız verilmesi kararı almıştı. Buna göre, "işimize, örgütümüze, geleceğimize sahip çıkmak için örgütleniyoruz" sloganıyla Eğitim-Sen'in önündeki örgütlenme sorunlarının aşılması için çalışılacak.

AK'LA KARA...

Afta kalkınanlar

Bilindiği gibi AK Parti'nin önemli vaatlerinden biri yolsuzlukla mücadele idi. Peki, sözlerinde durdukları söylenebilir mi? Uzanlar'ın filan üzerine gidiliyor tabii ama, sıra kendilerine gelince durum hayli değişiyor.

AK Parti'nin 'banş' adı altında çıkardığı vergi affından Erdoğan dahil, partinin birçok ileri geleninin yararlandığı ortaya çıktı. vergi affını bizzat hazırlayan Maliye Bakanı UNAKITAN dahi 'matrah artırımı' yoluyla aftan yararlanmış. Vergi affından yararlanmak için ek gelir beyanı yeterli oluyor. Bir önceki dönem gelirini hileli olarak düşük göstererek az vergi borcuna sahip olan patronlar, bu kez birden bire o dönemde ek gelirleri olduğuna dair bildirimde bulunarak borçlarının bir kısmını sildirebiliyorlar. İşte aftan yararlanan AK Partililerden 'bazıları':

Başbakan Tayyip ERDOĞAN; Emniyet Gıda AŞ ve diğer iki şirketi için yaklaşık olarak 100 bin dolarlık matrah artırım yaptı.

Maliye Bakanı Kemal UNAKITAN; Sakarya Gıda AŞ ve Bem Dış Ticaret için 4 trilyon 250 milyarlık ek gelir beyan etti.

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir TOPBAŞ; Teşvikiye Saray Gıda için toplam 418 milyar liralık ek gelir gösterdi.

Başbakanın çocuklarını ABD'de 'burslayan' Remzi GÜR; Ramsey AŞ için 92 milyar liralık ek gelir beyanında bulundu.

Af yasasına göre, 1998-2001 yılları arasındaki bildirimlerin doğruluğu araştırılmıyor. Ne diyelim; temiz hava, bol gıda!

Başbakan R.Tayyip ERDOĞAN'dan, partisinden seçilen yeni belediye başkanlarına: "Etik olmayacağı için şirket ortağı olmayın"...

Maliye Bakanı akıttıyor!

Mart ve nisan ayları vergi açısından hareketli aylardır. Bakanın deyimiyle "hasat ayları". "Babalar gibi satan" Bakan Unakitan, AK Parti'ye yakınlığıyla bilinen Kombassan'dan 19

mart 2001 tarihinde, Alanya'daki 14 gayrimenkullü 687 milyar 200 milyon liraya satın almış. Parası varmış değil. Öyle değil! Bakan aynı gayrimenkulleri tam 9 ay sonra 28 Aralık 2001'de Kombassan'a geri satmış. Kaç liraya dersiniz? 687 milyar 200 milyon liraya! Tek kuruş bile kâr etmeden! Pek de babalar gibi bir satış değil ha? Kombassan'dan mal kaçırarak vergi kaçakçılığına taşeron olan Unakitan baba, doğru, patronların babası!

Heyoo, trende bedava bisküvi!

TCDD trenlerinde Başbakan ERDOĞAN'ın bayiliğini yaptığı Ülker bisküvileri bedava dağıtılıyor. Ne TCDD'nin açtığı ihaleden kimsenin haberi var, ne de Bu kamu kuruluşunun Ülker'e kaç para ödediğinden!

"Deyyus Yunanlılar"

TBMM Başkanı Arınc'ın "şeylerini" duymayan kalmadı, yinelemeyelim. Ancak Arınc'ın 'iletişim danışmanı' Kemal ÖZTÜRK'ün yazdığı ortaya çıkan kitaptan birkaç alıntı yapılmadan da geçmeyelim: "En sonunda beni bir numaralı terörist yapacak bu pezevenkler. Bütün laikleri işe geçirecem...", "Deyyus Yunanlılar...", "Ulan ben bu demokrasinin anasını düz yolda...", "Ben martavalların ortasına abdest bozamaz mıyım..."

Vakit gazetesinde bir haber vardı, Kadınlardan Arınc'a Destek, diye. Rica edelim kimlere bu kadınlardan, Arınc'a söyleyiversinler de, iletişim bahsinde bir daha bu adama "şeyetmesin" mümkünse!

Gazeteyi demokratikçe yırttım, kibarca

Devlet Bakanı Kürşad TÜZMEN'in (Saddam'a olan sempatisini gizlememişti), seçim kürsüsünde Gaziantep yerel "Söz Halkın" gazetesini huşuyla yırttığını duymuşsunuzdur. Basın olaya tepki gösterdi, konu tam unutulacaktır ki, bu kez de Başbakanlık Basın Müşaviri Ahmet TEZCAN'ın İlhan SELÇUK'a yazdığı tehdit mektubu düştü gündeme. Ahmet TEZCAN, "Ben o mektubu yazdım, altına imzama attım,götürüp Erdoğan'a okuttum", dedi daha sonra. Başbakan onayıyla basın açıklan açığa tehdit ediliyordu. Basına müdahale bunlarla kalmadı. Sansür sokuldu devreye. Hükümetin Kıbrıs politikasını eleştiren Avrasya kanalı (ART) ve Ulusal Kanal kablo lu yayından çıkarılıverdi!

Kadınların gönüllü rahat olsun

AK Parti kadınların konumunun iyileştirilmesi için meclis gündemine gelen pek çok öneriyi reddediyor. İş Yasası görüşmeleri sırasında her işyerinde uygulanması istenilen gündeme gelen yüzde 10'luk kadın kotası önerisi reddedilmişti, kadın işsizliğinin bu kadar yoğun olduğu bir ülkede. Bombay yakınlarında Devlet Bakanı Ali BABACAN patlattı: "Kadının çalışmasına gerek yok, çünkü kocaları iş buldu." Neresini düzeltsek diye düşündük, boşverdik sonra!!

BAŞYAZI

Derin devlet ve Kıbrıs referandumu

Kıbrıs'ta hafta sonu yapılacak referandum'da Türkçe konuşanların büyük olasılıkla evet", Rumca konuşanların ise gene büyük olasılıkla "hayır" diyeceği hemen hemen belli oldu. Eğer referandum gerçekten bu şekilde sonuçlanırsa bu öncelikle Türkiye'deki her türlü derin devlet yanlısı solcu ve sağcının yenilgisi olacaktır.

Derin devletin bütün baskılarına rağmen Kıbrıslılar büyük çoğunlukla "evet" demeye hazırlanıyorlar. Bu "evet" oyuyla KKTC denen kukla devletin de sonu geliyor. Rumca konuşanların hayır demesi halinde Kıbrıs'ın birliği sağlanamamış olacak. Bu nedenle KKTC bir süre daha varlığını sürdürecektir ama bu yasal durum önemli değil. KKTC fiilen bitmiş olacak.

Önceleri İngiliz işgalcilerin savcısı olarak bağımsızlık savaşçılarına kan kusturan, daha sonra ise Mücahit örgütlenmesi ile Türkçe konuşan emekçilere kan kusturan, son 20 yıldır ise KKTC "cumhurbaşkanı" olarak halkın başına bela olan Denktaş ve çeresi bu referandumla birlikte aslında tarihin çöp tenekesine gidecek.

Onlarla birlikte Türkiye'de "Dayan Denktaş" diyen "Çürük Elma" koalisyonu da çöp tenekesinin dibini boylayacak.

Rumca konuşanların "hayır" oyu ne yazık ki bir taraftan başarılı bir biçimde Kıbrıs'ın bir uçak gemisine dönüşmesini engelleyecekse de Türkiye'de hem derin devletçilere, hem her türlü milliyetçiye hem de AKP hükümetine son bir soluk alma olanağı daha verecek.

"Biz çözümden yana olduk ama bakın şu Rumlara" diyecek AKP ve milliyetçiliği turandırmaya çalışacak. "Çürük Elma"cular işte gördünüz Rumları. Onlara güvenilmez diyerek aynı şeyi yapmaya çalışacaklar. Bu politikalar kısa bir süre daha iş yapacak ama uzun erimde Kıbrıs'ta Türkçe konuşan toplumun çoğunluğunun "evet" oyu hepsini bir kenara itecek.

Açık ki sosyalistlerin her zaman söylediği gibi gerçek bir çözüm ancak bütün yabancı müdahalelerden arınmış bir biçimde Kıbrıs halkları tarafından bulunabilir. Türkiye, Yunanistan, Birleşmiş Milletler, ABD, bunların hepsi yabancı güçlerdir. 24 Nisan referandumu ne şekilde sonuçlanırsa sonuçlanırsa asıl önemli olan bu çözümün daha bir öne çıkacak olmasıdır.

Açık ki sosyalistlerin her zaman söylediği gibi gerçek bir çözüm ancak bütün yabancı müdahalelerden arınmış bir biçimde Kıbrıs halkları tarafından bulunabilir. Türkiye, Yunanistan, Birleşmiş Milletler, ABD, bunların hepsi yabancı güçlerdir. 24 Nisan referandumu ne şekilde sonuçlanırsa sonuçlanırsa asıl önemli olan bu çözümün daha bir öne çıkacak olmasıdır.

sosyalist işçi

Sömürgeci diktatörler

Doğan TARKAN

Irak'ta savaşın bittiğini sananlar Şii direnişinin şiddetinden şaşırmış durumdadır. Amerikan ordusu aynen Saddam'ın ordusu gibi Irak halkına kan kusturuyor.

Oysa ABD ve İngiltere Irak'a saldırdıktan iki hafta önce sene geçti ve ABD güçleri Irak'ta bırakılan imha silahlarının var olduğunu iddia ediyordu. İlgalden bu yana bir sene geçti ve ABD güçleri Irak'ta bırakılan imha silahları, doğru dürüst bir tüfek bile bulmakta zorlanıyor! Ve zaten artık Bush yönetimi yavaş yavaş bu konuda yalan söylediklerini, sadece bir gerekçe olarak kullandıklarını itiraf etmeye başladı.

ABD'nin ikinci iddiası ise Saddam diktatörlüğüne karşı Irak'a demokrasi gelecek olmasıydı. Bu iddianın da ne kadar yalan olduğunu her geçen gün biraz daha ortaya çıkıyor.

İşgalin başlaması ile birlikte Irak halkı direnişe başladı. ABD bu direnişi Irak dışından gelen militanların işi olarak göstermeye çalışıyor ama silahlı direnin yanı sıra süren kitlesel gösterileri de "kökü dışarıda yabancıların" işi olarak göstermek mümkün değil.

Irak halkı her saldırıdan sonra sevinç gösterileri yapıyor ve gösterilerdeki ortak slogan daima aynı: "İşgale son."

Ancak şimdi işgalci güçler karşılarında çok daha yaygın, çok daha kitlesel ve güçlü bir direniş ile karşı karşıyalar.

Bu şiddetli direniş Amerikalılara bir kaç hafta içinde yüzlerce kayıp verdi. Ve üstelik direniş yavaşlayacağına

giderek şiddetleniyor.

ABD ve çeşitli ülkelerdeki yardımcıları bunun bir iç savaş olduğunu söylemeye çalışıyorlar. Bu doğru değil. Naomi Klein'in da söylediği gibi bu "ABD'nin Sunniler, Şiiler ve Kürtler arasında çakaçağını tahmin ettiği iç savaş değil. Tam tersine ABD işgal güçleri tarafından provake edilmiş, onlar tarafından giderek çoğalan El Sadr taraftarı Şiilerle karşı sürdürülen bir savaş."

Irak halkı son derece kararlı bir biçimde ve kahramanca direniyor. Halk hiç bir biçimde Irak'ın ABD sömürgeci olarak kalmasına razı olmayacağını gösteriyor. Çoğu silahlı binlerce gösterici Amerikan ordusu askerleri ile karşı karşıya geliyorlar. ABD'nin devasa askeri gücü Irak halkının direnişi karşısında çaresiz.

Ve Irak direnişi ABD'nin yeni savaşlara girişmesini engelliyor. 130 bin Amerikan askeri Irak'a çakılı kalmış durumda.

ABD'nin oluşturduğu ittifakta da çatlaklar giderek büyüyor. Seçimleri savaş karşıtı hareketin mücadelesi ile kazanan İspanyol sosyal demokratları İspanyol askerlerini geri çekeceğini açıkladı. Ardından Honduras aynı açıklamayı yaptı.

Irak'ta 10 bin askeri olan Polonya Cumhurbaşkanı savaş öncesi kendilerine yalan söylediğini söyledi. Tayland eğer askerlerine dönük bir saldırı olursa derhal çekeceklerini ifade etti.

ABD'nin en sağlam görünen müttefiği İngilizlerin Irak'taki birliklerinin komutanı bile ABD ordusunun zalimliğinden şikayetçi. İngiliz komutana göre ABD ordusu komutanları Iraklıları aşağı

görüyor.

Ve, Amerikan ordusu tarafından yetirtilen Irak ordusu kendine karşı savaşmayı reddediyor.

Kısacası Amerikan emperyalizmi Irak'ta tam anlamı ile batağa batmış durumda. Kimileri Irak için "yeni Vietnam" diyor. Amerika belki de Vietnam'da olduğundan çok daha batmış durumda.

Kimileri bir sene önce ABD'nin muazzam güçlü olduğunu ve ona karşı çıkmamanın, gösterilerin anlamsız olduğunu söylüyorlardı. Kimileri ABD'yi her istediğini yapabilecek süper güçler olarak ediyordular.. Irak'taki gelişmeler her gün bir kere daha bu düşüncelerin ne denli yanlış olduğunu gösteriyor.

Bugün en önemli görev Irak'taki direnişe omuz vermek. Yiğinsal eylemlerle ABD emperyalizmini teşhir etmek gerekiyor. ABD'nin Irak'ta ki yenilgisi sadece Irak halkı için değil, bütün insanlık için, bütün emekçiler için muazzam bir zafer kazanacak. ABD'nin yenilgisi bir yandan Irak halkının direnişi, diğer yandan da dünya halklarının mücadelesi ile mümkün.

İstanbul'da toplanan Avrupa Sosyal Forumu hazırlık toplantısının sonunda gerçekleşen Avrupa Savaş Karşıtları Buluşması 26 Haziran'da başlayarak bir haftalık Küresel Mücadele Haftası ilan etti. Türkiye'de ise Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu 28-29 Haziran'da İstanbul'da toplanacak olan NATO zirvesine ve İstanbul'a gelecek olan Bush'a karşı 26 Haziran'da eylem yapacağını duyurdu.

DEVRİMCİ SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

Uluslararası Sosyalist Hareket ile, dünya k reselle me kar tlar yla, anti-kapitalistlerle, savaş kar tlar yla ili ki kurmak istiyorsanız

<http://www.sosyalistisci.org>

Hert rl bilgi i in: 0536 - 335 10 19

stanbul-Beyo lu: 0536 - 259 73 64 * Kad k y: 0536 - 637 81 99 * Ankara: 0535 - 514 11 73 * zmir: 0537 - 624 49 08 * Manisa-Akhisar: 0544 - 515 62 59 * Antalya: 0537 391 06 32 * Bal kesir: 0555 - 398 86 45 * Bursa: 0535 422 39 65 * Denizli: 0543 - 476 27 88 * Karab k: 0538 - 772 54 93

KAPİTALİZM

MERCEK
ALTINDA

Küresel haciz

Uluslararası kreditorlerine olan borcunun büyük bölümünü ödemeyi reddeden Arjantin'e ABD'den resmen haciz kararı çıktı. Bir ABD mahkemesi elinde 172 milyon dolarlık Arjantin tahvili bulunan bir ABD şirketine, Washington'daki bazı Arjantin hükümetine ait arsalarla ihtiyati haciz koydurma izni verdi. Böylece yerel bir mahkeme uluslararası diplomasiye el atarken, IMF ve Dünya Bankası'nın önerisi olan "ülkelerin iflasını isteme"nin yolu da açılmış oldu.

Göçbilmek için

Yaşadıkları toprakları yoksulluk ve buna bağlı nedenlerle terk etmek zorunda kalan milyonlarca insanın dilediği yere göç bile edemediğini biliyoruz. Bu insanları gelişmiş ülkelere göçbilmek için artık akıl almaz yöntemlere başvurmak zorundalar. Çünkü terörün tanımı ABD tarafından değiştirildi. İsviçre'de iltica başvurusunda bulunan yüzlerce kişinin, kimliklerinin belirlenmesini önlemek için, parmak izlerini bıçak ya da asitle yok ettikleri anlaşıldı. Göçmenler başka bir AB ülkesinde de iltica başvurusunda bulunup bulunmadıklarının anlaşılmasını için bu yola başvuruyor. İsviçre radyosuna konuşan bir mülteci şöyle diyor: "Elektrik ocağımı ısıtıp parmaklarımı yakтым. Canım yanınca ellerimi yağa batırdım. Bu işlemi sürekli tekrarladım."

İtalyansan kötü rol

ABD sinema endüstrisinde 'kötü' roller daima azınlıklara verilir. Tecavüzçüler hep ya siyahıdır ya yerli. Hırsızlar, sokak seraserileri her zaman Latin Amerika göçmenlerinden çıkar. Mafya ve katil tiplerini de genellikle İtalyan. Ekim ayında gösterime girecek bir çizgi filmde bile acımasız karakterlere İtalyan isimleri verilince, 'Amerikan İtalyan Enstitüsü' adlı bir örgüt,

yapımcılardan isimlerin değiştirilmesini istedi. Çizgi filmdeki acımasız deniz yaratıkları hem İtalyanlar tarafından seslendiriliyor hem de İtalyanca isimleri var. Tepkiler üzerine filmde adı 'Don Brizzi' olan bir gangster köpekbalığının ismi 'Don Feinberg' olarak değiştirildi.

Türkmenbaşı'ndan yeni yasak

Bu sütunda daha önce de yazmıştık; Türkmenistan Devlet Başkanı Saparmurat Türkmenbaşı (soyadını kendisi değiştirdi) ülkede akıl almaz yasaklar getiriyordu. Sene başında erkekler sakal ve uzun saç yasaklamıştı. Şimdi de halkın dişleriyle uğraşiyor. Bundan böyle altın kaplama diş yaptırmak yasak. Bakalım sıra Türkmenlerin neresinde?

DiE'nin son yaptırdığı ankete göre, açık sınırında bir milyon, yoksulluk sınırında 18.5 milyon insan yaşıyor bu ülkede. Yukarıdaki fotoğraftaki iki kadın bunun en iyi kanıtı. Sizce bu iki kadın o tehlikeli trafikte temizlik yapan iki karayolları görevlisi mi? Hayır. Mersin'e göç etmiş ve TMO silolarından kalkan kamyonların geçerken döktüğü buğdayları toplayan iki yoksul Kürt köylüsü.

İnciler

Basına demec veren Koç Holding Şeref Başkanı ve Türkiye'nin en zengin adamı Rahmi Koç; "Zengin olunca ölemiyorsun da. O kadar iyi bakıyorlar ki adamı sürdürüyorlar."

Aleyhindeki bir habere sinirlenip gazete yurtan 'dalgiç' Devlet Bakanı Kürşat Tüzmen sinirinin nedenini açıklıyor; "Benim arada su altına inmem lazım aksi, önce dilim, sonra vücudum sertleşiyor. Üç aydır dalmıyorum, sinirim ondan. Bir dalayım rahatlarız."

Yapılan konuşmalar 6 dile anında çevrildi.

26 Haziran Bush'un Türkiye ziyareti küresel eylem günü olarak seçildi. O tarihlerde Bush'un, sadece Türkiye'de değil bütün Dünya'da protesto edilecek olması; o tarihlerde yapacağımız bir dizi etkinlik için daha da motive edici bir gelişme oldu.

İkinci bir olumlu gelişme ise diğer sosyal forumların Türkiye'den ayrıldığında hareketin durumuna olan güvenlerinin artmasıydı. Karşılıklı olarak deneyimlerin paylaşılması, yeni bir dünyayı inşa etmenin önünü açtı.

Cem EYLİ

Derin devlet Kıbrıs'ta yeniliyor

Kıbrıs'ta sona geliniyor. BM Genel Sekreteri Kofi Annan'ın hazırladığı 'plan'la başlayan süreçte referandum (gazetemiz yayına hazırlanırken) yalnızca üç gün kaldı ve hala belirsizlikler sürüyor. Geline durumda Kuzey Kıbrıs halkı referandumda 'evet' diyecek, yani Annan Planı'nu onaylayacak; Güney Kıbrıs halkı ise 'hayır' diyecek, yani planı reddedecek, 1 Mayıs'ta AB'ye 'Birleşik Kıbrıs' olarak değil, tek başına girecek.

Red cephesi

Bu cephede herkesten önce elbette korsan devlet KKTC'nin başına 46 yıldır çöreklenmiş bulunan Kanuni Sultan Denktas var. Nedenlerini daha önce defalarca yazdık. En önemli neden var olan mülkiyet ilişkilerinin korunması. Türkiye cephesinde ise karşı çıkanlar, 18 Nisan'daki Ankara mitingine katılan MHP, DYP, DSP, BBP, İP, CHP gibi partiler ve Atatürkçü Düşünce Derneği gibi kemalist kuruluşlar. Bunlar mitinge 100 bin kişinin katıldığı iddiasındaydılar. Ancak en iyimser rakamlarla, 70 milyonluk nüfustan yedi bin kişi katıldı. 200 bin nüfuslu Kuzey Kıbrıs'taki son mitinge ise 40 bin kişi katıldı. Sloganları belli: "Yavru vatani satılmayız!".

Güney Kıbrıs'ta bu cephenin en

önemli temsilcisi, ülkenin en büyük partisi olan 'komünist' AKEL. Bu parti ise kendi içinde bile plan konusunda sürekli belirsizlikler yaşıyor. Rum egemen sınıfı plan konusunda ikiye bölünmüş durumda. Liberal kanat Kıbrıs konusunda alınabileceklerin hepsinin alındığını ve artık planı kabul etmenin zamanının geldiğini düşünüyor. Şahinler ise daha fazla ne koparınz arayışındalar. Bu bölünmüşlük AKEL'e de aynen yansıyor ve AKEL şahinlerin tarafında saf tutuyor. 20 Nisan günü KKTC Başbakanı Mehmet Ali Talat'ın görüşme önerisini bu yüzden reddettiler. Yine de beyanlatları "Evet demek istiyoruz, ancak BM garantisi sağlanırsa" oldu.

Kabul cephesi

Bu cephede ise herkesten önce, yıllardır gelecekleri Türkiye'nin ipoteği altında olan, dünyadan soyutlanmış ve ambargo altında, Rum kesimi ile aralarında büyük gelir farkı bulunarak yaşayan Kıbrıslı Türkler var. Bu insanlar, her ne kadar Annan Planı onlara umutlu bir gelecek vaatlemiyor olsa da, ehven-i şer diye sarılarak, kurtuluşu Rumlarla birlikte AB'ye sürmekte görüyorlar. Bunun için durmadan 'evet' denmesi yönünde isteklerini yığınsal gösterilerle dile getiriyorlar. Rum tarafındaki ikinci büyük

parti olan DiŞİ de 'evet'den yana tavır koyarak, red cephesinde bir çatlak yarattı. AKEL sermayenin şahin kanadıyla birlik-te yalıtılıyor.

Tek çözüm

Annan Planı'nın her iki halka da mutlak özgürlük ve demokrasi getiremeyeceği ortada. Planın asıl hedefi Doğu Akdeniz'de, dolayısıyla Ortadoğu'da emperyalist askeri üslerin korunması ve geliştirilmesi. Ancak her iki halkın birlikte 'Birleşik Kıbrıs' çatısı altında yaşamasından başka seçenekleri de yok. Yılları statükocu yönetimlerinin yıkılması her iki halka da yeni bir mücadele azmi aşılayacaktır. Halklar statükodan değil değişimden yana tavır göstermektedir. Türkiyelili sosyalistler olarak bize düşen görev ise var olan ve Kıbrıs halkının istemediği statükonun korunması için sokaklara dökmek değil, kendi kaderlerini belirleme haklarını savunmak için yanlarında olmak ve her şeyden önce Türk ordusunun Kıbrıs'tan elini çekmesi için mücadele etmektir. Türk devleti içindeki şahinlerin milliyetçiliğinin kırılmasının yolu buradan geçer. Tıpkı Yunanlı sosyalist kardeşlerimizin kendi hükümetlerine KKTC'yi tanıma yönünde baskı yapmaları gibi.

BİZE
GÖRE

Başka bir dünya mümkün

17-18 Nisan'da Bilgi Üniversitesinin Kuştepe Kampüsü'nde Londra'da toplanacak olan Avrupa Sosyal Forumu'nun hazırlık toplantısı yapıldı.

Katılımcıların 120 kadarcının yurt dışından geldiği toplantılara toplam 300'e yakın kişi katıldı.

Katılımcı bir toplantı

ASF'nin İstanbul'daki hazırlık toplantısına bende katıldım. Birçok başka şeyin yanında bir kaç nokta çok dikkatimi çekti. Çeşitli Avrupa ülkelerinden gelen aktivistler çok kapsayıcı bir üsluba, tarza sahiptiler. Aynı zamanda da bütün ayrıntılar uzun uzun tartışılıyor.

Sonra konuşmalar 3 dakika ile sınırlandı ve hemen hemen herkes bu sınırlamaya uydular. Uymayanlar sadece bazı Türkiyeliler oldu. Örneğin, Cuma günü Halkevleri adına konuşan bir arkadaş bütün uyanlara rağmen 30 dakikaya yakın konuştu. Yani 10 kişinin

konuşma hakkını açıkça çaldı.

Fakat konuşmaların ve bütün ortamın kapsayıcılığı en önemli olaydı.

Herkes bir ortak zeminde anlaşmaya ve ileriye doğru birlikte yürümeye çalışıyordu. Kararlar oylama ile değil, uzlaşma-anlaşma ile alınıyordu. Bu da önemli bir başka şeydi.

Özete ASF hazırlık toplantısı biz Türkiye'den katılanlar için oldukça öğreticiydi.

Bir de son gün savaş karşıtları toplantısı yapıldı. Çok kısa bir süre içinde bir çok şeyi konuşmak gerekiyordu.

Bu toplantının sonunda 26 Haziran ve onu izleyen bir hafta küresel eylem haftası olarak ilan

edildi. Kimileri bu toplantı içinde uzlaşmaz bir tutuma girmeye çalıştırlarsa da sonunda anlaşma sağlandı.

26 Haziran ve sonrasında Küresel eylem haftası olması Bush ve NATO'ya Türkiye'de yapılacak olan kampanyayı büyük ölçüde güçlendirecek.

Selim BELİRLİ

Düşüncelerinizi, eleştirilerinizi, deneylerinizi Sosyalist İşçi'nin "Bize Göre" bölümüne gönderebilirsiniz. Bize Göre'ye göndereceğiniz yazılar 100 kelimeyi aşmamalı.

Irak direniyor

Irak'ta Amerika'nın savaşı artık Amerika'nın kabusuna dönüşüyor. Artık Amerikan CNN'i bile yaşanan 'olayların' ulusal direnişe dönüştürebileceğini telaffuz etmeye başladı. Müttefikleri bir bir ABD'yi terk ediyor. Amerikan kamuoyunda da muhalif sesler giderek yükseliyor, Başkan Bush'un desteği her geçen gün azalıyor. Çünkü direniş, sanıldığına tersine, her geçen gün büyüyor.

Bir avuç terörist

Önce, ABD öncülüğündeki işgale direnenlerin bir avuç Baas militanı olduğu iddia ediliyordu. 'Sünni üçgeni sorundur' denildi. Sünni-Şii çatışması yaratılmaya çalışıldı. Şimdi de Şii lider Mukteda el-Sadr'ın peşinden sokağa dökülen onbinler dinci fanatikler olarak açıklanıyor. Sadr'ın militanları direnişi değil de, 'demokratik hayatı' (varmış gibi) tehdit eden unsurlar olarak tanıtılmaya çalışılıyor. İşgale karşı çıkan demokrat, ilimlı isimler, dünyanın başka bölgelerinde de savaştığı paralı kontr-gerilla askerleri tarafından ortadan kaldırılıyor. İnsanlar emperyalizmle işbirliği ya da radikal İslam arasında seçim yapmaya zorlanıyor. Ancak artık apaçık olan bir gerçek var ki ABD Irak'ta Vietnam'dakinden daha beter bir batağa gömülmüştür.

Kürt kartı tutmadı

ABD'nin Kuzey Irak'ta, silahlı güçlerine güvenebileceği bir Kürt devleti kurma projesi de pek başariye ulaşmış sayılmaz. Petrol bölgelerine yakın olup buraları denetlemekte kullanılacağı düşünülen Kürtlerle ilgili oluşa-

cak siyasi yapı, umulanmaksine en zayıf halkaya dönüşmeye başladı. Çünkü hem Şii, hem de Sünnileri çılgına çevirdi.

Denize düşen yılana sarılır

Halk arasında, bu sözün pek bilinmeyen aşlı şöyledir: "Göle düşen saza sarılır". Ve bu söz umut bağlanan şeyin gerçekte ne kadar yetersiz ve anlamsız olduğunu anlatır. ABD'nin bugün geldiği noktayı çok iyi anlatıyor.

Önce, İspanya'da seçimleri asker çekme vaadiyle kazanan Zapatero bu sözüne sadık kalarak, 1.300 askerini hemen çekeceğini duyurdu bile. Böylece

Bush yönetiminin Avrupa'da yaratmayı umduğu bölünme kendisi açısından bir çatlığa dönüştü. Polonya kandırdıkları Güney Kore asker göndermekten vazgeçtiklerini duyurdu. Honduras yönetimi asker çekeceğini duyurdu. ABD Türkiye'den NATO zirvesi sonrasında asker talep edebileceğini söyledi. Oysa böyle bir şeye ihtiyacı yoktu güya. ABD yıllardır düşmanlık beslediği, terörü destekleyen ülkeler listesine aldığı İran'dan bile Şiiilerin ayaklanmasına karşı 'yardım' talebinde bulundu. Kadim dostu ve müttefiki İngiltere'de bile artık muhalif sesler daha fazla. Hatta Irak'taki İngiliz komutanlardan biri geçtiğimiz günlerde

"ABD askerlerinin NAZİ yöntemleri uyguladığını, İngiliz askerlerine bile silah doğrultabildiğini" açıkladı. ABD askerleri arasındaki yılgınlık ve askerlik süresini uzatmama eğilimi de giderek artıyor. Amerikan ailelerinden giderek daha fazla sayıda insan çocuklarının geri getirilmesi için düzenlenen kampanyada (Bring Them Home Now) yer alıyor. ABD'deki kampanyalar henüz merkezi ve birleşmiş değil ama bu yakında olacaktır. Hatta Irak'ta direnişçilerin rehin aldığı yabancılar bile Irak'ta kalmak istediklerini duyuruyorlar. Rehin alınan üç Japon'dan ikisi "buradaki yardım faaliyetine devam edeceklerini, Irak halkından nefret etmedik-

lerini" açıkladı. Rusya 800 vatandaşını tahliye etmek istedi, ama bunların 316'sı kalmak istediğini söyledi ve kaldı.

Irak direnişi dünya direnişiyle bütünleşiyor. Haziran sonunda İstanbul'da yapılacak NATO zirvesinin ardından Irak'ta yönetimin Iraklılara devredilmesi ise işleri kolaylaştırmayacak çünkü Iraklı gruplar da aralarında her konuda anlaşmış değil.

Direnişe buradan destek

Her ülkenin savaşı karşıları artık Irak'taki işgale karşı direnenin Bush ve ekibinin kanlı dünya diktatörlüğüne direnmekle eş anlamlı olduğunu kavramaya başladı. İrili ufaklı bütün mücadelelere devam edeceklerini, Irak halkından nefret etmedik-

Şaron kan dökmeye devam ediyor

ABD Başkanı Bush'un, İsrail Başbakanı Şaron'un Gazze Şeridi'nden çekilirken Batı Şeria'da işgal ettiği topraklarda sonsuza dek kalma planına onay vermesinin ardından, Filistin topraklarında acı ve kan kol geziyor. Geçen ay füze saldırısı ile öldürülen Şeyh Yasin'in yerine Hamas liderliğine gelen Rantisi de füzeleler vuruldu.

Rantisi'yi pek çok kez hapse atan Arafat bile "Barbar işgalcilerin işlediği suçlar ancak direnişimizi pekiştirir." açıklamasını yaptı.

İsrail'in bu yeni terörist saldırısı, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'nin yaldızlarının çabuk döküleceğini de

göstergesi. İsrail'in her türlü pervasızlığına göz yuman Bush, neredeyse İsraili olmayan tüm Ortadoğu halklarını düşman

ilan ediyor. Onların arasından, kendine teslim olanları, "ilimlı İslam" kategorisinde değerlendirecek yedekliyor. ABD, AKP Hükümeti'ne de aynı rolü biçiyor. Neo-conlar liderliğinde yürütülen neo-liberal siyasete, işgal altındaki halkların kurtuluş mücadelesine destek vermek, insanlığın geleceği için zorunlu hale geldi. Şaron'un ve Bush'un dünyamızdan çıkması için, her alanda direnmek, Bush karşıtı kampanyalara destek vermek hayati bir öneme sahip. 1 Mayıs'ta "Gelme Bush" pankartı altında, Haziran'daki NATO zirvesine karşı tüm dünyayla birlikte var olmalıyız: "İşgale hayır, Filistin'e özgürlük!"

Yeni bir sol ufuk

Yarattığı tartışma zemini, katılımındaki çeşitlilik, birleşik gençlik kampları ve 40 bin kişilik kitlesiyile Birinci Dünya Sosyal Forumu (DSF) anti kapitalist hareketin moral deposu olmuştur. DSF'den bir hafta sonra İngiltere'de gerçekleşen Direniş Küreselleştirilim konferanslarının ardından, George Monbiot şunları söylüyordu: "Nihayet yaşanmaya başladı. Atlantik'in iki yakasındaki neoliberaler evrensel zaferlerini ilan ederlerken, karmaşık öğelerin bir bütünü niteliği taşıyan radikal bir muhalefet hareketi ortaya çıkmaya başlıyor. Bu hareket, karmaşık, kendi içinde çelişkiler barındırıyor, daha önce hiç görmediğimiz bir şeye benziyor. Ama, 14 yılı bulan bir kampanya boyunca, ilk kez, artık durdurulamaz olan bir şeye tanık olduğumu hissediyorum."

Monbiot gibi yıllarca kampanya yapan bir aktivisti bu kadar heyecanlandıran, durdurulamaz bir şeye karşı karşıya olduğunu düşündüren durum, aslında yeni bir solun şekillenmekte oluşu. Anti kapitalist hareketin temel özellikleri, yeni solun inşasında sahip çıkılması gereken temel yönelimleri de sunuyor:

Anti kapitalist hareket, birbirinden hayli farklı amaçlara ve etkinliklere sahip olan ama ortak düşmana karşı hızla birleşen aktivistlerin kampanyacılığının üzerinde yükseliyor.

Bir yandan, "kendilerini küresel kapitalizme karşı politik bir mücadeleye girişmiş insanlar olarak gören ve etkisi giderek artan bir aydınlar gurubunun doğuşu", diğer yanda ise "Bir şey yapmalı, başka bir şey!" diyen, "Başka bir dünyanın mümkün" olduğunu iddia eden ve korkunu bir dinamizme ve mobilize olma yeteneğine sahip yepyeni bir aktivistler kuşağı küresel anti kapitalist hareketin omurgasını oluşturdu.

Bir hareketin canlılığı özet şemalara tümüyle sığdırılmaz ama yine de anti kapitalist hareketin aktivistlerinin kıskançça sahip çıktıkları belirgin özellikleri var. Yeni sol, hareketin bu özelliklerini kavrayanlarca inşa edilecek. Umut burada:

1. Hareketin aktivistleri hiyerarşiden nefret ediyor ve hareketi sınırsız bir inisiyatifle örüyor

Her aktivistin kafasında ciddiye aldığı fikirler var. Bu fikirleri aynı

ciddiyetle tartışmak ve hiyerarşik emir komuta zinciriyle değil, tüm aktivistlerin, tüm üyelerin inisiyatiflerinin önünün açık olduğunun güvencesini veren bir sol. Kurtarıcı değil, aktivistlerden öğrenmesini de bilen, hareket içinde tartışan ve her bir öneri sahibini kampanyanın ve örgütlenmenin temel unsuru olarak gören bir sol umut olabilir.

2. Hareketin aktivistleri uzun süreli kampanyalar halinde örgütleniyor ve doğrudan eyleme hazırlanıyor

Yeni sol, sistematik birleşik cephe yaklaşımını benimseyerek örgütleniyor. Kendi dışındaki tüm sola açık olan, tüm kampanyalarla ilişkilenebilecek ve tek bir eylemlik değil, kampanyanın somut hedefini kazanmayı hedefleyen uzun süreli koalisyonlar örgütlemeyi hedefleyen bir sola ihtiyacımız var. Hareketi sokakta örgütleyen, aktivistlerin inisiyatifini eylem içinde birleştiren bir sol, kendisine yeni alanlar yaratabilir.

3. Aktivistler baskı aygıtlarıyla (polis, asker, adı polis, gaz bombası, mahkemeler, gözaltılar ve hapisane gibi) göğüs göğüse gelmekten çekinmiyor.

Sol sokakta örgütlenmeli. Hareket, özgürlüğün sokakta kazanılacağı konusunda çok net. Hedefi ve taktikleri her bir aktivistin tartışmaları üzerinden şekillenen bir kampanya, önüne çıkan tüm engellere göğüs germesini sağlayacak adımları atabilir. Yeni sol, bürokratik pazarlıkların değil gözüpker bir militanlığın üzerinden yüksel-

cek.

4. Anti kapitalist hareket "Doğal" bir enternasyonalist anlayışa sahip, ezilenlerin uluslararası dayanışmasından yana.

Yeni sol, tüm eylem ve politikalarını enternasyonalist dayanışmaya dayandırmak zorunda. Milliyetçi hiçbir fikir, kavram ve tutuma taviz veremeyen yeni bir solu inşa edebilir. Enternasyonalizm, soyut bir dayanışma motifi değildir. Somut destek, birlikte örgütlenmek, diğer ülkelerdeki hareketlerin çıkar ve sorunlarını en öncelikli sorun olarak görmek ve bu sorunların çözülmesi için örgütlenmek. İstanbul Sosyal Forumu'nun öncülüğünde düzenlenen Avrupa Sosyal Forumu hazırlık toplantısında, bütün ülkelerdeki savaş karşıtları, Irak direnişinin kazanmalarını güçlendirmesi için kendi ülkelerinde kampanya yapmak konusunda anlaşarak somut bir dayanışma örneği sergilediler. Yeni sol, bu enternasyonalizmin üzerinde yükselmelidir.

5. Hareket, bürokratik, tutucu, hantal aygıt, fikir ve sol geleneklerle arasında keskin bir mesafe koyuyor.

Yeni sol, tepeden, yöneticiler arasında yapılan görüşmelerle kurulan ittifaklarla değil, şeffaf, her bir tartışmanın son ayrıntısına kadar tüm aktivistlerin gözünün önünde yaşadığı ve her isteyen katılabilirliği tartışmalarla örgütleniyor. İnisiyatif kıran, muhafazakar, milliyetçi, cinsiyetçi, ahlakçı, şef bağımlılığı yaratmayı hedefleyen, tartışma

özgürlüğünü boğan bir sol, sol olamaz. Yeni sol, ya özgürlükçü olabilir ya da sol olamaz. Üyelerin örgütlenme kapasiteleri üzerinde örgüt fetişizmi yaratarak tahakküm yaratılması, devrimci sola yabancıdır. Yeni sol, eylemde birlik için merkezîyetçi, her üyesinin inisiyatifini geliştirmek için tartışmacı olmak zorundadır. Özgür tartışma ise, yeni solun kalbi olan demokratik bir örgütlenmeyi gerektirir.

6. Hareketin aktivistlerinin entelektüel ilgi alanları çok geniş ve mücadele konusu yapmak istedikleri sınırsız sorun tespit ediyorlar.

Sol, yağmur ormanlarının korunması için faaliyet, üçüncü dünyada ilkel çalışma koşullarında çok düşük ücretlerle işçi çalıştıran şirketlere karşı mücadele, kendi doğal kaynaklarını satışa çıkararak bir yoksul ülkede uluslararası sermaye yatırımlarının birden hatırı sayılır düzeyde artmasına yol açabilecek ticaret ve kalkınma politikalarına karşı birlikte tavrı, göçmen işçilerin haklarının savunulması, uluslararası mali spekülasyonlara kısıtlamalar getirmek için kampanyalar, yoksul ülkelerin borçlarının silinmesi ya da azaltılması için yürütülen kampanyalar, çevreciler, hayvan hakları savunucuları, uzayın silahlanmasına karşı kapıyı açarak, çocuk emeğinin sömürülmesini engelleme faaliyetleri gibi tüm sorunlarda tartışmak ve net fikirler geliştirmek zorunda. Yeni bir sol, entelektüel olarak cazip bir politik odak olmayı başardığı

oranda şekillenebilir.

7. Hareketin aktivistleri aşağıdan ve birleşik mücadelelerin örülmesi için çalışıyor.

Yeni sol, yukarıdan olduğu kadar aşağıdan da, aktivistler ve kampanyaların yan yana gelmesinin, birlikte yürütülen tartışmaların üzerinden örgütleniyor. Tüm anti kapitalist hareket için, birlik en önemli süreç. Sol, hareketin çıkarlarını, kendi bayrağının, kendi örgütünün çıkarlarının üzerinde görebildiği, hareketin çıkarları için örgütlediği, sürekli aktivizm örgütlediği, her zaman birliği gözettiği oranda güven veremeyi, hareketin birliğini sağlamayı ve kuşkusuz kendisini geliştirmeyi sağlayabilir.

8. Hareket içinde işçi sınıfı en önemli güç.

Anti kapitalist hareket bir yandan işçi sınıfını canlandıran aynı zamanda işçi sınıfının harekete katılımıyla güçleniyor. Tüm protesto gösterilerini karakterize eden öğeler, geniş bir çeşitlilik gösteriyor. Seattle'da, Millau'da, Seul ve Nice işçi sınıfının gösterileri örgütlü katılımı yüksek bir düzeydeydi. Dünya Sosyal Forumu ve diğer sosyal forumlar süreçlerinde, en önemlisi tüm savaş karşıtı eylemlerde örgütlü işçi sınıfı hareketin en önemli gücü. Sadece kitlesellik açısından değil, kapitalist toplumdaki tuttuğu konum, sisteme karşı kolektif direniş yeteneğini işçi sınıfına doğal olarak kazandırdığından, uzun bir yenilgi döneminin ardından sahneye çıkan anti kapitalist hareketin kapitalist sisteme karşı kolektif direniş gücünü yeniden esinlemesinde en önemli etkenlerin başında örgütlü işçi sınıfının varlığı geliyor. Sol, işçi sınıfına ve onun örgütlü ve birleştirici gücüne dayanmadan yeni bir umut hareketi olamaz.

9. Anti kapitalizm

Hareketin aktivistleri, kendilerine gururla anti kapitalist adını veriyorlar. Kapitalizmi öldürmek isteyen ve hareket içinde kapitalist sistemi bilimsel olarak sadece sosyalistler açıklayabiliyor. Sosyalist anti kapitalizm, sola, sağlam bir temel üzerinde yenilenme, hareketle bütünleşme, hareketi inşa etme ve kapitalizme karşı değişimin ve umudun örgütlü ifadesi olabileceğini kazandıracaktır.

Kazanmak için...

Geçtiğimiz hafta anti kapitalist savaş karşıtı hareket birkaç zafer birden kazandı. İspanya Irak'tan askerlerini çekmek için talimat verdi, Honduras Irak'tan askerlerini çekiyor. Benzer bir eğilimi Polonya da sergiledi.

İstanbul'da toplanan Avrupa Sosyal Forumu hazırlık toplantısında 26 Haziran günü küresel Bush karşıtı eylem günü ilan edildi.

Amerika'da sol Kasım seçimlerine Bush'u devirmek için hazırlanırken İngiltere'de kurulan geniş seçim ittifakı Blair'e karşı biliniyor.

Peki Türkiye? Türkiye'de ise sol seçim yaralarını sarmaya uğraşiyor. Ağır mağlubiyetin nedenleri üzerine parlayan ama ciddiye alınamayacak kadar kısa süren tartışma, moralleri daha fazla bozarak beklemeye alındı.

Ciddi bir fikir yok! Ciddi bir tartışma yok! Ciddi bir özeleştir, neyi yapamadığımız için kaybettiğimizi açıklayan samimi tartışmalar yok!

Yaşanan yenilginin kuşkusuz bir dizi nedeni var. Ama şunu çok net bir biçimde söyleyebiliriz ki tüm nedenler arasında en önemlisi, solun, yeni küresel hareketi görememesi, bu hareketten öğrenememesi, anti kapitalist hareketin politik üstünlüğünü kavrayamaması

ve bu hareketle ilişkilenebilir.

Görülemeyenler

Seattle, yepyeni bir protesto dalgasının dünyayı sallamaya başlamasının tetikleyicisi oldu. Sol, önce bu protesto dalgasını görmezden geldi. Hareket görmezden gelemediği kadar büyüdüğüne ciddiye almadı. Oysa, hareketin entelektüel sözcüleri, daha 2001 yılında, ağız birliği etmişcesine şunu söyleyebiliyorlardı: "Vietnam Savaşı'ndan bu yana geçen zaman içinde, bu düzeyde enerjik bir aktivizm patlaması yaşanmamıştı".

Bu protesto dalgasının göbeğinde, politik iklimde radikal bir değişiklik gerçekleşmeye başladı. Anti kapitalist hareket, sisteme karşı insanların kolektif bir direniş gösterebileceklerine ilişkin inancın yeniden yeşermesini temsil etmeye başladı.

Türkiye'de ise sol önce 12 Eylül'ün askeri zorbalığının altında ezildi. 1990'lara geldiğinde ise Doğu Bloku'nun çökmesinin yarattığı fikri depremin etkisiyle dağınıklık ve yenilgi ruh halini yaşadı. Küresel hareketle birlikte canlanan işçi hareketi bir çok gösteriye damgasını basarken, Türkiye'de işçi sınıfının bitmiş tükenmiş bir sınıf olduğu hala

en önemli tartışma başlıklarından biriydi.

Hareket, somut ifadesine kampanyalar ve ittifaklar halinde örgütlenen yeni bir solu şekillendirerek büründü. Çeşitli biçimlerde örgütlenen politik çevreler elle tutulur ve politik tartışmalarda etkin bir hale gelmeye başladılar. ABD'de Ralph Nader'in seçim kampanyası, İngiltere'de Sosyalist İttifak, Direniş Küreselleştir, Savaşı Durdur Koalisyonu, Yunansitan'da sosyal forum süreci ve savaş karşıtı koalisyonlar, Fransa'da ATTACK, LCR ve LO'nun belirgin kampanyaları ya da sonuncuların seçim ittifakları, sayısız kampanyanın bir araya gelmesi ve hareketin güçlü mobilize olma yeteneği solu yeniden şekillendirmeye başladı.

Stalinizmin yıkılmasından sonra yaşanan sol çöküntünün yerini, küresel hareketle birlikte, kapitalizmin sistematiği eleştirileri almaya başladı. Türkiye'de ise sol kapalı devre, milliyetçi fikirleri tartışarak küresel hareketin tartışmalarından uzun süre kendisini soyutladı.

Karamsarlığa gerek yok! Nelerin görülemediğinin anlaşılması, hangi adımlar atılırsa güçlenebileceğinin de ipuçlarını sunar.

Haberin arkası

Cengiz ALĞAN

ABD diz çökmek üzere

Şiiler dünyadaki 1 milyar müslümanın yüzde 15'inden azını oluştururken, Irak'ta %64, yani toplam 24 milyon olan nüfusun 15 milyonunu ve İran'da çoğunluğu oluşturuyorlar. Iraklı Şiiler, İranlılardan farklı olarak Fars değil, Araplar. Senelerden beri ABD'nin Şiilerin güçlenmesinden korkmasının nedeni ise Şiilerin İran'la birleşme olasılığı. Oysa Şiiler, 1980-1988'deki İran-İrak savaşında ne Saddam'a karşı ayaklandılar ne de İran'ın yanında savaştılar.

Şii mezhebi özellikle Irak'ta önemli bir yere sahip. Çünkü Müslüman Şiiler için kutsal olan 12 İmam'dan 8'i Irak'ta defnedildi.

1950'li yıllarda Baas Partisi ve Irak Komünist Parti içinde önemli yere sahip olan Şiiler, 1970'lerden sonra Saddam Hüseyin'in Sünni Tikriti aşiretinin yükselişe geçmeye başlaması sonucu partilerden uzaklaşmaya başladılar.

Saddam Hüseyin'in iktidara gelişi, aralarında 1979'da öldürülen Ayetullah Muhammed Bağır Sadr'ın bulunduğu Şii dini liderlere kanlı zulümleri de beraberinde getirdi. Saddam Hüseyin'in kanatları altında korumaya alınan Sünniler ise iktidar koltuklarının çoğuna sahip oldu. Daha ziyade başkent Bağdat'ın güneyindeki Necef, Kerbela gibi hac mekanları ve Irak'ın başlıca limanı Basra gibi bölgelere yerleşmiş olan Şiiler, uzun zamandır ticari hayatta da etkin oldular. Irak'taki Şiiler arasında bölünmeler var. Saddam yönetiminde İran'a kaçan ve Irak'ta kalan Şiiler arasında da bölünme var. Ayrıca Kerbela'daki Şiilerle Necef'tekiler arasında sessiz bir rekabet mevcut.

Saddam Hüseyin rejimi altında zulümle geçen yıllardan sonra siyasi ağırlıklarını ortaya koymak isteyen Iraklı Şiiler, Amerikan-İngiliz işgali karşısında Amerikalılara yönelik saldırılardan eski rejime özelem duyanların sorumlu olduğunu söylüyor ve diplomasiye yana tavır koyarak yandaşlarına sabır telkin ediyorlardı. Çünkü Saddam rejiminin devrilmesiyle birlikte Şiiler ilk kez yerel yöneticiler atayıp, kendi polis gücünü kurmuşlardı. Hastane yönetimiyle gıda dağıtımını alan Şiiler, fakirlere para yardımı yapıp, sağlık hizmeti ve iş verdi. Uzun zaman sonra

ilk kez dini törenler düzenlediler. Şiiler yeni oluşturulacak hükümette ağırlık istiyorlarken, Amerikan planı, bölgelerden seçilecek temsilcilerin oluşturacağı meclisin yeni geçici hükümeti atamasını öngörüyor. Şiiler ve Iraklıların çoğu ise meclis üyelerinin doğrudan seçimlerle belirlenmesini istiyor. Çünkü Şiiler, sayıca çoğunluklarını seçimler yoluyla siyasi güce dönüştürmek istiyorlar. ABD ve BM ise seçimlerin bu şekilde yapılmasını imkansız görüyor, buna gerekçe olarak güvenilir bir seçmen listesi bulunmamasını, seçim komisyonu ve yeni seçim yasası olmamasını gösteriyor.

Irak'ta Şiiler için kutsal gün olan Aşure Günü'nde Bağdat ile Kerbela'da eşzamanlı patlamalarda 182 kişinin ölmesi, Geçici Hükümet Konseyi'nde (GHK) Şiilerin geçici anayasaya ağırlığını koyma çabalarının ardından geldi. Bu saldırılardan sonra Şiiler'in işgalci devletlere karşı tavır değiştirmeye başladı.

İşgal yönetiminin El Havza gazetesini kapatması ve Şii lider Mukteda El Sadr hakkında tutuklama kararı çıkarması, Şiilerin öfkesini ve kararlı direnişini arttırdı. Şiilerin kutsal kent Necef'te, ABD'ye karşı binlerce Şii, İspanyol üssüne doğru yürüyüşe geçti ve en az 20 kişinin öldüğü kanlı çatışmalar yaşandı.

Bu arada beklenmedik bir şey oldu ve Sünniler uzun yıllar düşman olduğu Şiilerle beraber ABD ve müttefiklerine karşı savaşmaya başladılar. İki haftadır Felluce ve Necef kentlerinde şiddetli çarpışmalarda 94 Amerikan askeri ölümlen (savaşın başından beri 602 ABD askeri öldü) 600'den fazla Iraklı öldürüldü. Ölen 600'den fazla Iraklıdan 160'i kadın, 141'i çocuk.

Şiilerle işgal güçleri arasındaki çatışmalar, Sadr'ın milis gücü Mehdi Ordusu'nun katılımıyla, Irak'ın çeşitli kentlerine yayıldı. Şimdi ABD'nin işgal ordusu bir yandan Necef'te Sadr yanlısı öfkeli Şiilerle çarpışırken bir yandan da Felluce'de Sünnilerle çatışmada. İki cepheye birden batağa saplanmış durumdaki işgal ordusunun komutanı daha düne kadar Sadr'ı yoketmenin tek niyetleri olduğunu söylerken şimdi arabulucularla anlaşma yoluna gitmek zorunda kalıyor.

Hareketin birliği için...

Anti kapitalist hareket, yüzlerce tartışmayı da sürdürerek, Seattle'dan beri küresel politik gündemi belirliyor. Hareket, savaş karşıtı bir içerik kazandıktan sonra, hem milyonlarca insanu eylemlere çekti hem de kapitalizmle savaşlar arasında bağlantının görülmesini sağlayarak çok sayıda aktivistin anti emperyalizm odağında birleşmesini sağladı.

Hareket içerisinde giderek daha çok tanınan, daha çok güven duyulan devrimci sosyalistlerin işi ise ilk günkü kadar zor. Hareketin ilk günlerinde şu vurgunun altını çok sık çizmek zorundaydık: Anti-kapitalist hareket ile devrimci solun bir araya gelerek kaynaşması, yaşanması kaçınılmaz olan bir şey değil. Bunun gerçekleştirilmesi için, devrimcilerin kendilerini dönüştürmeleri gerekiyor. Bunlar, sağcı fikirlerin hegemonya kurmuş oldukları, dolayısıyla düşman bir atmosfer içinde Marksist fikirleri ve örgütü yaşatma kaygısının ister istemez belirleyici olduğu 1980'ler boyunca ve 1990'ların ilk yarısında edindikleri alışkanlıklardan kurtulmak zorunda kalacaklardır. Bugün, artık yeni çalışma yöntemlerine gereksinim var.

Devrimci sosyalistler başlangıçta el yordamıyla, hareket içinde deneyim kazandıkça da daha bilinçli ve örgütlü adımlarla yeni çalışma yöntemleriyle anti kapitalist hareket içinde yer aldı. Küresel hareketin savaş karşıtı bir hareket dönüşmesinde ve bu hareketin politik odağının keskinleşmesi ve kapsadığı kitlelerin milyonlara ulaşmasında devrimci sosyalistlerin katkısı azımsanmamalı.

Dünya Sosyal Forumu ve Avrupa Sosyal Forumu süreçlerinde küresel eylem takvimlerinin belirlenmesinde, hareketin politik odağının ne olacağı tartışmalarında milyonların hislerini ifade eden doğru politik sloganların öne çıkartılmasında devrimci partiler çok önemli roller oynadı.

Ama bu durum, bir tartışmanın gerilemesine değil, daha da öne çıkmasına neden oldu: Devrimci partiye gerek var mı? 15 Şubat 2003'te milyonlarca insan Irak'ta savaşa karşı dünyanın tüm meydanlarını doldurduğunda, ironi her zamanki gibi mücadele alanında yerini aldı ve devrimci bir partiye neden gerek olsun ki sorusu en beklenmedik yerde ortaya çıktı: "Neden bir partiye gerek olsun ki?", "Zaten hep birlikte değil miyiz?".

Bu sorunun, birisi doğal ve haklı, diğeri ise sekte ve zorlama olan iki kaynağı var.

Anti kapitalist hareket, G. Mombiot'un da söylediği gibi, 'çok bileşenli... karmaşık... çelişkili' bir niteliğe sahip. Çok çeşitli ideolojik kaynaklardan

yararlanıyor, içinde çok farklı gurupları barındırıyor ve son derece heterojen aktivistlerin eylemlerinden doğuyor. Üstelik, "Anti kapitalist bilinç, geleneksel solun 1980'lerdeki yenilgiler nedeniyle ve Sovyet Bloku'nun çökmesinin yarattığı kafa karışıklığı yüzünden zayıflamış olduğu bir ideolojik iklimde ortaya çıktı."

Sosyalizmi stalinizmle, devrimci partiyi Doğu Bloku'ndaki devlet erkânıyla özdeşleştiren bakış açısı, hareketin sosyalist sola güvensizliğinin temel nedeni. Bir diğer neden de kuşkusuz, solun çok çeşitli kesimlerinin, bu güvensizliği besleyen yaklaşımdan bir türlü vaz geçememesi. Hareketin inşasından önce örgütünün inşasına öncelik veren ve harekete sadece örgütsel çıkarlarını gerçekleştirmek için katılanlar, yüzlerine hangi

maskeyi taksalar da anti kapitalist aktivistler aptal olmadığı için samimiyetsizlik hemen açığa çıkıyor ve politik güvensizlik hakim ilişki haline geliyor.

Bu güvensizliği kırmak, hareketin aktivistlerinin değil, devrimci sosyalistlerin işi. Bu işin başarılmasının hamasi nutuklar atmaktan geçtiğini ve sadece devrimci teorinin köşe taşlarının anlatılmasına bağlı olduğunu düşünmek ise en büyük yanlış. Hareket içinde neden devrimci bir partiye ihtiyaç duyulduğunu anlatabilmenin en iyi yolu, devrimci partinin hareketin "birlik içinde çeşitliliğini" kısıp bir biçimde koruduğunu, devrimci sosyalistlerin hareketin genel çıkarlarını koruyan kampanyaların en samimi inşacıları olduğunu gösterebilmektir.

İspanya'da bombalı saldırılar sonucu ölen 200 kişinin anması-

na 11 milyon kişi katıldı. Bu hareketin muazzam başarısı. Ama bu eylemlerde terörün sorumlusunun ABD'nin politikaları olduğunu anlatan sloganları öne çıkartan devrimci örgütlerin rolü de çok önemli. Aznar'ın devrilmesinde, terör karşıtı gösterilerin Bush ve Irak işgaline karşı gösterilere dönüşmesinin çok önemli bir payı var. 15 Şubat'ta milyonların savaşa karşı küresel-birleşik eylemde buluşmasında, bu eylemin gündeme alınması için devrimci partilerin vaz geçilmesi bir rolü var.

Devrimci partilerin hareket içinde yer almasına ve parti örgütlerinin modası geçmiş ve hareketin önündeki kalıntı engeller olduğuna dair zorlama fikir ise, şaka gibi gelecek ama, parti olduklarının farkında olmayan partilerden üremekte-

dir. Bu parti olmayan partiler, yeni kuşağın güvensizliğini beslemekte ve tahrik etmekte. Üstelik, yine "farkında olmadan" bir çok partiden çok daha "kazık ve sarsılmaz" siyasi programları ve fikirleri vardır. Sendikalarla bu işin olmayacağı, otonomlar halinde örgütlenmenin zorunluluk olduğu, gençliğin çok özel bir sınıfsal gözne olduğu, lokal okul sorunlarının en önemli siyasi problem eylemde buluşmasında, örgütlerin bürokratik-katı hiyerarşiden muzdarip oldukları, en doğru eylem biçiminin medyatik doğrudan eylemler olduğu, her eylemde polisle çatışmanın kural olduğu ya da her hangi bir çatışmaya buluşmanın tümüyle yanlış olduğu, zaten kapitalizmin çok değişmiş olduğu, "öteki"ni görmezden gelen eski moda Marksistlerin devrimi doldurmuş olduğu, işçi sınıfının köhnemiş bir fikir olduğu gibi net görüşler adı konmamış siyasi programlardır.

Bu programa sahip olanlar, işte tam da burada, merkezi örgütlenmenin gereksiz olduğunu savunurken tam bir merkezi örgütlenmeyle harekete müdahale etmeye çalışırlar. "Öğrenci muhalafetleri", "Gençlik cepheleleri", "Özgürlük platformları" ve "İnisiyatifler" hangi sıfatı alırlarsa alsınlar, üzeri bir miktar kazındığında, altından çok eski, çok yaşlı bir siyasi gelenek çıkar. Bu geleneğin, hareketin merkezi bir siyasi odakta birleşmesi, hareketin çeşitliliğinin korunması ve devamlılığının sağlanması gibi hareketin inşasının can alıcı sorunlarıyla ilgisi yoktur.

Hareketin birliğinin korunması gerekiyor. Hareketin çeşitliliğinin korunması gerekiyor. Hareketin gelişerek güçlenmesi gerekiyor. Hareketin aktivistlerinden Walden Bello, 24 Nisan 2002'de Floransa'da gerçekleşen Birinci Avrupa Sosyal Formu'nda "Floransa'da çok büyük bir zafer kazandık. Tüm dünyaya hareketimizin gerçek yüzünü gösterdik. Demokratiğimiz, farklılık ve barışçılız. Gelecek bizdir" diyordu. Çok haklıydı. Hala çok haklı.

İngiltere'den savaş karşıtı aktivist Chris Nineham'ın görüşleri de aynı ölçüde haklı: "Hareketlerle partiler arasında bir fark var. ASF'de tartışılan tüm konular birbirleriyle ilişkili. Bir dizi birbirinden ayrı kampanya yapıyoruz, bütün bir sisteme karşıyız. Siyasi partiler bunda merkezi bir rol oynayabilir, ama oy almak için radikal söylemi kullanan ve sonra da gücü elinde tutanlarla barışık olanlar değil. Ben, sistemini bütünüyle uğraşmak için mücadeleleri birleştirmeye çalışan devrimci partiler görmek istiyorum".

Şenol KARAKAŞ

Roni MARGULIÉS

Antikapitalist hareket hakkında, özellikle Türkiye solunda, ama elbet sadece burada değil, bir dizi eleştiri var. Aslında 'eleştiri' denebilir mi, emin değilim. Hareketin niteliğini bilmemekten, anlayamaktan kaynaklanan 'şaşkınlıklar' demek daha doğru belki.

Antikapitalist hareket, en geniş anlamıyla, 1980'lerin başından beri egemen sınıfların tüm dünyada dayattıkları neoliberal siyasetlere karşı, bu siyasetlerin yoksulluk, işsizlik, fakir ülkelerin borçları, çevrenin imhası, savaş gibi her tür olumsuz etkisine karşı, bu siyasetleri dayatmak üzere yaratılmış Dünya Ticaret Örgütü, Dünya Bankası, IMF gibi kurumlara karşı, ve bu siyasetler sayesinde kârlarına kâr katarak dev boyutlara ulaşan çokuluslu şirketlere karşı küresel bir başkaldırı.

Yirmi yıl boyunca, yaklaşık 1980-2000 arası, egemen sınıfların küresel saldırısı karşısında şaşkınlığa uğrayan, dağılan, büyük yenilgiyi yaşayan, yer yer elbet savunma mücadeleleri veren ama sonuçta direnemeyen dünya emekçileri, 1990'ların sonlarında nihayet toparlanmaya başladılar, daha yaygın ve daha kapsamlı bir direniş göstermeye, başkaldırıya başladılar. Güçler dengesi değişmeye başladı, egemen sınıflar her istediklerini istedikleri gibi yapamaz olmaya başladılar. Denge henüz bizden yana değil belki, ama 20 yıl boyunca olduğu gibi tümüyle onlardan yana da değil artık.

Dahası, bu yeni direniş ve başkaldırı dalgasını oluşturan kitleler yeni bir nesil. Yeni nesil olmalarının önemi şu: Bu işçiler, köylüler, öğrenciler, gençler, etnik azınlıklar, çevreciler, 1980'lerin, 1990'ların yenilgilerini, kayıplarını, moral bozukluklarını yaşamamış bir kuşak. Dolayısıyla, bir önceki neslin karamsarlığından, yenilgi korkusundan özgür bir kuşak. Her şeyi on defa tartmak, temkinli olmak, "aman yine yenilmeyelim" diye düşünmek ihtiyacı duymayan bir kuşak. Bu

Yaşayan, tartışan bir hareket

nedenle, daha atak, daha radikal, daha canlı bir kuşak. Hedeflerini hızla seçen, hızla harekete geçen bir kuşak.

Ve sermayenin son 20 yıllık hızlı küreselleşme sürecinin yarattığı bir kuşak olduğu için, küresel düşünen, küresel hareket eden, 'doğal' olarak tüm içgüdüleriyle enternasyonalist bir kuşak. Amerikan üniversitelerindeki gençler Hindistan varoşlarında günde 1 dolara çalışan kadın işçileri sorun ediyor, Koreli genç sendikacılar Irak'a saldırılmaması için gösteri yapıyor. Ve DTÖ, G8 veya NATO zirve toplantıları basılabildiği zaman, Amerikalılar, Koreliler ve Hintliler gösteriyi birlikte örgütüyor, sloganlarını birlikte sahtıyor, gidip Cenova, Prag veya Barselona'da spor salonlarında yerlerde uyuyup sokaklara birlikte çıkıyorlar.

Solun eleştirilerine gelirse, hareketin niteliği, şu veya bu özelliği bir yana, bu hareketin önemini kavramayan, boyutları ve radikalizmi karşısında heyecan duymayan solcuların solculuğundan kuşku duymak gerekir. Bu hareketin sınıf mücadelesinin tarihinde yeni bir

döneme işaret ettiğini, bir yenilgi döneminin sonunu müjdelediğini, güç dengelerini değiştirmeye başladığını fark edemeyen solcuların gerçek dünyayla ne ölçüde ilişkili olduğunu sorgulamak gerekir.

Bu hareket, yarın yenilse de, öbür gün sağa kayıp küçük reform mücadelelerinde eriyip gitse de, daha şimdiden dünyayı değiştirmiş bulunuyor. Kendi mücadelesinin dar sınırları içinde boğulmayıp biraz kafasını kaldıran, dünyanın geri kalanına bakan her işçi, her ulusal azınlık, her çevreci bugün güne kıyasla daha moralli, daha mücadeleci, sosyalist fikirlere daha açık.

Bunları görmemenin, kavrayamamanın tek bir siyasi nedeni olabilir: dünyayı sadece bir avuç devrimcinin değiştireceğine inanıyor olmak ve bu bir avuç devrimcinin bu işi dünyadaki koşullardan ve kitlelerden bağımsız olarak yapacağına inanmak. Böyle düşünenler, her koşulda, kitlelerden ayrı ve uzak, kendi işini yapar, kendi küçük sekt örgütünün çıkarlarını kollar. Sosyalizmi kendi yaptığı iş olarak tanımlar, başkalarıyla ilgilenmez. Hareketler gelir

gider, sekt kalır. Kalır ama, ne kendine bir yararı vardır, ne başkasına.

Sosyalizmi bir örgütün değil, işçi sınıfının kendi eylemi olarak anlayanlar ve dünyayı bir sekin değil büyük kitlelerin değiştireceğine inananlar ise, kendi örgütlerine ancak işçi sınıfıyla ve büyük kitlelerle ilişkisi içinde anlam verir.

Antikapitalist hareket, devrimci sosyalist bir hareket değil elbet. İçinde reformistler, sosyal demokratlar, anarşistler ve daha bin bir türlü siyaset de var. Milyonlarca işçinin oy verdiği sosyal demokrat partileri yok sayan, bu partilerin tabanıyla nasıl çalışmak, bu tabanı nasıl kazanmak gerektiği üzerine kafa yormayan keskin solcular elbette bu hareketi de yok sayıyor. Önemli olan kitlelerin hareketi değil çünkü, kendi keskinlikleri.

Oysa, antikapitalist hareket devrimciler için yepyeni alanlar yaratıyor, milyonlar direnişe, muhalefete, eyleme çekiyor. Ve her eylem, bu kitleleri yeni sorunlar sormaya, yeni tartışmalar yaşamaya zorluyor. Her eylem daha çok kişiyi radikalleştiriyor. Sosyalistler eylemlere katılan herkesi beğenmeyebilir, eylem önerilerini ve siyasetlerin pek çoğunu yetersiz veya yanlış bulabilir. Gerçekten de öyle oluyor zaten. Her eylem, toplantı veya Sosyal Forum'da reform fikirleriyle devrim fikirleri tokuşuyor. Devrimci fikirlerin her zaman çoğunluk sağlayacağına, hareketi belirleyeceğinin hiçbir garantisi yok elbet. Ama bu hareket "devrimci değildir", "beyazdır", "burjuvazinin tuzağıdır" gibi ipe sapa gelmez nedenlerle sosyalistler hareketin dışında kaldığı takdirde, hem hareketin hem de sosyalistlerin tarihsel bir fırsatı kaçıracağı kuşkusuzdur.

Bu hareket, tüm kitle hareketleri gibi, yaşayan, tartışan, değişen bir hareket. Sosyalistlerin işi, bu yaşamın, tartışmanın ve değişimin içinde yer almaktır. Dışında kalanların işi nedir, onu bilemem.

KISA HABERLER

Nazi kampına hayır!

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, 6 Nisan'da fabrika önünde düzenlenen basın açıklamasına katıldı ve yaptığı konuşmada, imzalanan protokole uyulmadığını belirterek, "Burasını Nazi kampına çevirmek isteyenlerle nasıl mücadele edildiğini göstereceğiz" dedi.

Cerrahpaşa Hastanesi'nde eylem

SES Aksaray Şubesi üyesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi çalışanları servis haklarını geri almak için 8 Nisan'da eylem yaptı. "Servis hakkımız gaspedilemez", sloganını atan sağlık emekçileri sorun çözülmezse eylemlere devam edeceklerini söylediler.

ICFTU'dan Recep Tayyip Erdoğan'a...

Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ICFTU), Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a bir mektup göndererek, Lastik-İş Sendikası'nın lastik işyerleri için aldığı grev kararının yasaklanmasını protesto etti. ICFTU'nun internet sayfasında yer alan haberde, mektupta, Bakanlar Kurulu kararının, Türkiye'nin demokratikleşme sürecine zarar verdiği ifade edildi. Kararın ILO'nun Türkiye'nin de kabul ettiği 87, 98 ve 158 sayılı sözleşmelerine aykırı olduğu dile getirilerek, bir kez daha gözden geçirilmesi istendi.

sosyalist işçi

Bize Göre köşesinde yayımlanmasını istediğiniz mektuplarınızı, makalelerinizi en geç 3 Mayıs 2004 tarihine kadar Sosyalist İşçi'ye iletmiş olmalısınız.

Avrupa Sosyal Forumu hazırlık toplantısı

Aktivistler tartıştı

İstanbul Sosyal Forumu'nun ev sahipliği yaptığı III. Avrupa Sosyal Forumu (ASF) Buluşması, 16-18 Nisan 2004 tarihleri arasında Makine Mühendisleri Odası'nda ve Bilgi Üniversitesi'nde gerçekleşti. Toplantıya 18 ülkeden, 130'u yurtdışından olmak üzere yaklaşık 350 kişi katıldı. Türkiye'den katılan örgütlerin sayısı 60'ı buldu. Son yılların en geniş katılımı ve en demokratik toplantılarından biri gerçekleşti. İSF, Avrupalı toplumsal hareketlerle, Türkiye'den toplumsal hareketleri buluşturan bir etkinliğe imza attı.

ASF buluşmasında, savaş karşıtı hareket, sendikal hareket, kadın hareketi ve radikal bir çok toplumsal hareketin temsilcileri bir araya gelecek, Avrupa'da küresel sermayeye karşı mücadelede ortak takvimleri ve gündemleri tartıştı. Bu, hem Avrupa'dan hareketler hem de Türkiye'den toplumsal hareketler açısından son derece önemli bir olanak oldu.

Ancak ne yazık ki Türkiye'den toplumsal hareketler, ASF'nin örgütlenme süreçleri içinde oldukça anlamlı olan İstanbul buluşmasının oluşturduğu politik zemini yeterince kullanamadı. Bunun en temel nedeni, Sol'un Forum'u politik bir süreç yerine, daha çok bir etkinlik gibi algılıyor olmasıyla ilgili. Bu anlayışa göre, yılda bir kez bir araya gelen ve çoğu reformistlerden oluşan, sadece tartışan bir kalabalık söz konusu.

Oysa durum hiç de böyle değil. Öncelikle Forum bir etkinlik değil, bütün yıl boyunca ilerleyen bir süreç. Bu süreç, yüzlerce, binlerce irili ufaklı toplumsal hareketin yerel dinamikleri üzerine yükseliyor ve bu hareketlerin mücadelelerinin toplamından oluşuyor. Yılda bir kez gerçekleşen sadece bu farklı yerel dinamiklerin deneyimlerinin ortaklaştığı bir buluşma. Gerisi ise yeni liberal politikalara ve savaşa karşı verilen mücadeleden birikimlerinin bir araya gelmesiyle oluşuyor.

Durum böyle olunca, Forum sürecinin herhangi bir anında sürecin dışında durmak, küresel harekete kendi gücümüzü katmamak, yani mücadelenin parçası olmamak anlamına geliyor. İşte Türkiye Sol'unun durumu tam da bu.

Sol tarafından anlaşılmayan bir başka konu da, Forum hareketinin içinde yer alan toplumsal güçlerle ilgili. Süreç son derece geniş ve çok sayıda çevrenin katılımına açık. Yeni liberal politikalara karşı bir tavın olan, bu saldırılara karşı mücadele eden her çevre, bu süreç içinde yer alabiliyor. Durum böyle olunca, örneğin

sendikal hareketle, çevre hareketinin, ya da savaş karşıtı hareketle, kadın hareketinin yan yana gelmesi olanaklı oluyor. Bir başka deyişle, radikal devrimci olasılıklarla, radikal reformist olanaklar aynı zeminde buluşuyor. Bu radikal devrimci mücadele verenler için son derece elverişli olanaklar anlamına geliyor. Savaş karşıtı mücadele bunun somut bir örneğini

oluşturuyor. ASF İstanbul buluşmasında, Türkiye'de yürütülmekte olan NATO ve Bush karşıtı kampanyaların temsilcileri, Avrupa'daki son derece önemli eylemlere imza atmış olan savaş karşıtlarıyla buluştu. Bunlar arasında Londra'da iki milyon kişiyi yürütmüş olan Stop the War Coalition (Savaş Durdurun Koalisyonu) ve İtalya'da 20 Mart'ta bir milyon kişiyi

yürütmüş olan İtalyan Sosyal Forumu gibi örgütlenmeler de yer alıyordu. Savaş karşıtları buluşması, küresel savaş karşıtı hareketin parçası olmak ve yerel kampanyaları uluslararası platformlara taşıyarak, benzeri içerikte kampanyalarla birleştirilerek, daha güçlenmesini sağlamak açısından son derece önemli bir olanaktı. Nitekim toplantıda İstanbul'da düzenlenecek olan NATO ve Bush karşıtı kampanyaların, Avrupa savaş karşıtı mücadele takviminin parçası olması yönünde bir karar da çıktı. Ancak bunun ötesinde uluslararası birliğin güçlendirilmesi yerine, yerel rekabetçi ve sektörel anlayışlar Forum platformuna yansıtılarak, daha ileri adımlar atılmasının önü kesildi. Küresel hareketin genel çıkarları yerine, farklı çevreler arasındaki rekabet öne çıkarıldı.

Oysa ASF, uluslararası politik bir mücadele süreci ve bu nedenle de yerel olanın altını çizmek değil, genel olanı güçlendirmek için adımlar atmak gerekiyor. Bush sadece Türkiye'de kampanya yapanların sorunu değil. Tüm dünyanın sorunu. Bush'a karşı olan tüm küresel güçleri bir araya getirmeden, savaşları durdurmamız mümkün değil. Bu ise, diğer kampanyalarla köşe kapmaca oynamak yerine, uluslararası hareketin gücüne güç katmakla olur.

Elbette bütün bu zaaf ve yanlışlar bir tesadüf değil. Politika anlayışıyla ilgili. Dünyanın merkezine kendi örgütünü ve yerelliği koyan bu tutumlar, küresel bir hareketin dinamiklerinin çok gerisinde kalmaya ve hatta giderek yok olmaya mahkum.

ASF İstanbul buluşması bir kez daha devrimci politikalarla, sektör ve ikameci politikaların çatışma zemini oldu ve çok açık ki, enternasyonalist devrimci tutum başarılı bir sinav daha verdi.

F. Levent ŞENSEVER

Avrupa Sosyal Forumu süreçleri

Kıta sosyal forumlarının örgütlenmeye başlaması 2002 yılında Dünya Sosyal Forumu'nun yaptığı bir çağrıyla başladı. Asya'da, Avrupa'da ve daha birçok yerde bu kararın üzerine sosyal forum süreçleri hızla büyüdü.

Bu süreçler öncelikle birlik içinde çeşitlilik anlayışıyla örgütleniyor. Dolayısıyla içerdiği sosyal güçler açısından dünyanın en zengin ve yaygın platformlarından birini oluşturuyor. Farklı fikirlerin bulunmasını, bu hareket en baştan beri zenginlik olarak tanımladı. Ancak tabii ki çeşitli fikirlerin bir-biriyle rekabeti de var. Çünkü sosyal forumlar sadece fikrinsel tartışmaların yapıldığı yerler değil. Bu süreçler içinde antikapitalist hareketin eylem takvimi de belirleniyor. Dünyanın efendilerine karşı ezilenlerin çözümlerinin tartışıldığı ve eylem planlarının yapıldığı büyük buluşma zeminleri de denebilir sosyal forumlara.

Avrupa Sosyal Forumu içinde en başından beri aktif olarak bulunan sosyal hareketlerden bazıları şunlar: Fransa ATTAC, Avrupa'nın diğer yerlerindeki ATTAC örgütlenmeleri, İngiltere'den Stop the War Coalition ve Globalise Resistance, çeşitli Avrupa ülkelerinde şubeleri bulunan Friends Of The Earth, Yunanistan Cenova 2001 Koalisyonu, İtalya Sosyal Forumu, Yunanistan Sosyal Forumu, İspanya'daki çeşitli kent Sosyal Forumları, Fransa, İtalya, ve İngiltere'deki milyonlarca üyesi bulunan işçi sendikaları, Türkiye'den İSF ve Küresel BAK... Liste uzayıp gidiyor. Kısaca söylemek gerekirse savaş karşıtı hareket, liberalizme ve küreselleşmenin sonuçlarına karşı gelişen hareketler ve kampanyalar, çevre hareketleri, çeşitli ulusal mücadeleler ve daha birçok irili ufaklı hareket sürecin içinde bulunuyor.

Avrupa Sosyal Forumu (ASF) özellikle Floransa'daki ilk büyük buluşmasında 1 milyon kişinin katıldığı savaş ve kapitalizm karşıtı eylemle kendisini duyurdu. ASF süreçlerinin karar alıcı tek yapısı her yıl hazırlık niteliğinde yapılan büyük buluşmalar. Bu yıl üçüncüsü İstanbul'da yapılan III. ASF hazırlık toplantısı da bu karar alıcı toplantılardan biriydi.

ASF bu yıl 14-17 Ekim tarihlerinde İngiltere'nin Londra kentinde yapılacak. Forum'un Irak'ta yaşanan işgalin baş sorumlularından biri olan Tony Blair'in ülkesinde yapılacak olması ASF'nin politik önemini pekiştiriyor. Savaş ve işgal karşıtı hareketin bu yıl sosyal forumun daha da merkezi bir unsuru olacağı bekleniyor. **Erkin ERDOĞAN**

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda t m zenginlik-ları yarat c s i is n f d r. Yeni bir toplum, i is n f n n retim ara lar na kolektif olarak el koyup retimi ve da t m kontrol etmesiyle m nk nd r.

Reform değil, devrim

- inde ya ad m z sistem reform-larla k kl bir eklede de i tirilemez, d zeltilemez.

-Bu d zenin kurumlar i is n f taraf ndan ele ge irilip kullan lamaz. Kapitalist devletin t m kurumları i i s n f na kar sermaye sahiplerini, egemen s n f korumak i in olu turulmu tur.

- is n f na, i ikonseylerin ve i imlislerinin zerinde y kselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece i is n f n n y nsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm i in m cadele d nya ap nda birm cadelenin par as d r. Sosyalistler ba ka lkelerin i ileri ile daima dayan ma i inindedir.

-Sosyalistler kad nlar n tam bir sosyal, ekonomik ve politik e itli ini savunur.

-Sosyalistler insanlar n cinsel tercihlerinden dolayı a a lanmalar na ve bask alt na al nmalar na kar karlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir lkenin i ilerinin di er lkelerin i ileri ile kar kar ya gelmesine neden olan her eye kar karlar.

-Sosyalistler rk l a ve emperyalizme kar d rlar. B t n halklar n kendi kaderlerini tayin hakk n savunurlar.

-Sosyalistler b t n hakl ulusal kurtulu hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi g ster mi tir ki, sosyalizm tek bir lkede izole olarak ya ayamaz. Rusya, 'in, Do u Avrupa ve K ba sosyalist de il, devlet kapitalistidir.

-Sosyalistler bu lkelere d i i s n f n n iktidardaki b rokratik egemen s n fa kar m cadesini destekler.

Devrimci parti

-Sosyalizmin ger ekleebilmesi i n, i is n f n n en militan, en m cadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide rg tlenmelidir. B ylesi bir parti i s n f n n y nsal rg leri ve hareketi i indeki al ma ile in a edilebilir.

-Sosyalistler pratik i inde di er i ilere reformizmini is n f n n kar lar na ay r oldu unu kan tlamal d r.

-Bu fikirlere kat lan herkesi devrimci bir sosyalisti i partisinin in as al mas na onuz vermeye a r yoruz.

sosyalist işçi'nin
savunduğu temel fikirlere katılıyorsanız, yeni bir dünyanın yaratılmasında aktif olarak yer almak istiyorsanız:

0536-335 10 19

Küresel BAK büyüyor

2003 yılının Haziran ayında kurulan Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu 21 ilde faaliyet yürütüyor. Ve Ocak ayından itibaren, Haziran'da yapılacak NATO zirvesini ve Bush'un bu zirve için İstanbul'a gelmesini protesto etmek amacıyla 'Gelme Bush İstemiyoruz' kampanyasını yürütüyor. Küresel Barış ve Adalet Koalisyonunun faaliyet sürdürdüğü yerler, faaliyetleri ve iletişim adresleri şöyle:

ADANA

21 Şubat'ta "Bush Gelme İstemiyoruz" paneli yapıldı.
9 Nisan'da İnönü Parkı'nda bir basın açıklaması yapıldı
Mehmet Antmen Tel: 0532 564 59

AKHİSAR

28 Aralık'ta Radikal Gazetesi yazarı Murat Çelikkhan, İstanbul'dan Yıldız Önen ve İzmir'den Mevlüt Ülgen'in konuşmacı oldukları 'Ortadoğu'da Barış' paneli düzenlendi.
Fedai Yürekli Tel: 0544 515 62 59

ALİAĞA

20 Mart'ta Küresel eylem gününde yapılan basın açıklamasına 750 kişi katıldı.
Cihat Aktaracı Tel:0 532 4936595

ANKARA

2 Mart'ta Hacettepe Üniversitesi Beytepe kampüsünde BAK standı açıldı.
3 Mart'ta Ankara Üniversitesi Cebeci kampüsünde stand açıldı ve 'Bush Gelme' ve BAK afişleri asıldı.
5 Mart'ta Ankara Üniversitesi Dil-Tarih Coğrafya Fakültesi'nde 'Bush Gelme' ve BAK afişleri asıldı. BAK broşürü ve el ilanları dağıtıldı.
Ankara Üniversitesi BAK her Salı Gildikeni Kafe'de (Bayındır 1 Sok. Yakamoz İşhanı Kat:1 Kızılay) saat 17:00'de toplanıyor.
20 Mart'ta ABD Konsolosluk önünde siyah çelenk bırakıldı. Eylem sonrasında BAK korteji Tunc Caddesi'nden Kızılay'a yürüdü.
Yılmaz Eren Tel. 03122313159/131 - 03122313164

İSTANBUL

BAK'ın örgütlü olduğu diğer iller:
Adapazarı
Kazım Bibinoğlu (533) 431-3944
Antalya
Aytuğ Sağlam (537) 391-0632
Aydın
Mürsel Kartal (533) 656 2422
Bahkesir
Mehmet Aslan (266) 244-9868
Bartın
Bedrettin Demirel (532) 724-0423
Bursa
Ferruh Yılmaz (532) 363-9456
Çanakkale
Mücahit (286) 213-7904
Çerkezköy
Erdal Dede (537) 690-3127

5 Ocak'ta "Bush Gelme İstemiyoruz" kampanyasının başladığını duyuran bir basın toplantısı yapıldı.

24 Ocak'ta Savaşsız Bir Dünya İçin Uluslararası Buluşma konferansı düzenlendi.

20 Mart'ta İstanbul'da, Irak'ta İlgale Hayır Koordinasyonu ve İlgale Karşı Komiteler ile birlikte düzenlenen, yaklaşık 3000 kişinin katıldığı bir eylem yapıldı.

Ayrıca Trabzon, Bursa, Gaziantep, Ordu, Çorum ve Sivas'ta da basın açıklamaları yapıldı.

9 Nisan'da Amerika'nın Irak'ta gerçekleştirdiği katliamı kınamak için Sarayhan Parkı'nda 300 kişinin katıldığı bir basın açıklaması yapıldı.

16-17-18 Nisan'da Küresel BAK Küresel BAK bülteni dağıtıldı.

3. Avrupa Sosyal Forumu'na hazırlanmak amacıyla İstanbul'da yapılan toplantıya katıldı.

Savaş Karşıtları Buluşması'nda 26 Haziran'dan itibaren bir hafta boyunca küresel çapta eylemler yapılması eğilimi çıktı.

Beyoğlu

4 Nisan'da Karakedi Kültür Merkezi'nde Radikal Gazetesi yazarı Murat Çelikkhan'ın ve

Yıldız Önen'in konuşmacı oldukları 'Şehre Katil Geliyor Bush Gelme İs-te-mi-yo-ruz!' paneli yapıldı.

Berkay Tel: 0 537 7091819

Kadıköy

25 Şubat'ta Hayri Kozanoğlu ve Kerem Kabadayı'nın konuşmacı oldukları bir panel yapıldı

Aynur Karas Tel: 0 216 3304356

Maltepe

14 Mart'ta Katılımcı Maltepe gazetesinde toplantı yapıldı.

Savaş Özmen Tel: 02163057755

KOCAELİ

22 Mart'ta sokak standı açılarak Küresel BAK bülteni dağıtıldı.

Dursun Sevim Tel: 0532 565 4880
Enver Akyazı Tel: 0532 690 15 17 - 0262 321 2381

Fax: 0282 323 7371

İZMİR

6 Ocak'ta Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Fakültesi Konferans Salonu'nda düzenlenen ve Mehmet Ali Alabora'nun konuşmacı olduğu bir toplantı yapıldı. Konak Belediyesi Kültür

Samsun

Fırat Ergül (542) 615-6095

Sivas

Murat Demirbük (542) 893-0913

Yalova

Gökten (544) 646-3601

Zonguldak

Aydemir (533) 792-5493

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu'nun bütün faaliyetleri ve Bush Gelme kampanyası hakkında bilgi almak ya da katkıda bulunmak isteyenler için iletişim telefonları şunlar:

Küresel BAK : (212) 243 8957

Yıldız Önen : (536) 219 6341

Küresel BAK'ın bugüne dek yaptığı büyük etkinlikler:

- 1- 27 Eylül Küresel Eylem gününde Ankara'da 10 bin kişinin katıldığı eylem.
- 2- 24 Ocak 2004'te yapılan "Savaşsız Bir Dünya Mümkün" sempozyumu.
- 3- 20 Mart işgale karşı Küresel Eylem gününde Türkiye'nin 10 ayrı ilinde yapılan eylemler.
- 4- 6-7 Nisan tarihlerinde Felluce'deki gelişmeleri protesto etmek için Türkiye'nin çeşitli illerinde örgütlenen eylemler.

İzmir BAK etkinlikleri

9 Nisan günü Konak Meydanı'nda ABD'nin Irak'taki katliamlarını kınayan bir basın açıklaması yapıldı. Eyleme katılanlar ağızlarına siyah bantlar taktılar. Basın açıklamasından önce Konak Meydanı'na kısa bir yürüyüş yapıldı. Eyleme 120 kişi katıldı.

Aynı gün Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi bahçesinde öğrenciler tarafından Ömer Laçiner ve Doğan Tarkan'ın konuşmacı olarak katıldığı bir forum düzenlendi.

Ertesi gün İzmir Barosu'nda yapılan "Küresel kapitalizm, savaş, silahlanma, şiddet ve NATO" konulu sempozyuma ise 250 kişi katıldı.

Sempozyumun açılışında Türk-İş, DİSK, TMMOB, İzmir Tabip Odası ve Küresel Kapitalizme Karşı Öğrenci Muhalefeti temsilcileri birer konuşma yaparak sempozyum konusunu hakkında görüşlerini belirttiler. Temsilciler konuşmalarında Küresel BAK etkinliğine ve Gelme Bush kampanyasına destek verdiklerini açıkladılar.

Sempozyuma Doç. Dr. Melek Görengeli, İstanbul BAK'tan Nuri Ödemiş, Gazeteci Yazar Aydın Engin, Ömer Laçiner, Av. Hilal Küey, Orhan Bilikvar, Doğan Tarkan, Doç. Dr. Hayri Kozanoğlu, Yrd. Doç. Dr. Nilgün Toker Kılıç, KESK Genel Başkanı Sami Evren konuşmacı olarak katıldılar.

Uluslararası toplantı

Geçtiğimiz hafta, Fransız LCR'dan Agiri, İngiliz SWP'den Chris Nineham, ÖDP'den Masis Kürkçügil ve DSİP'ten Doğan Tarkan'ın katıldığı panele 100 kişi katıldı.

Antikapalist hareket ve yeni bir solun gereği üzerine yapılan tartışmalarda konuşmacılar birbirlerini tamamlayan şeyler anlattılar.

Yunan deneyi

17 Haziran günü DSİP İstanbul İl Örgütü'nde Yunanistan SEK örgütünden Petros'un konuşmacı olarak katıldığı toplantıya 50'ye yakın kişi katıldı.

SEK'li yoldaş hareketin Yunanistan'daki durumunu, son Yunan seçimlerini ve Kıbrıs'taki gelişmelerin Yunanistan'da ve Kıbrıs Rum kesiminde nasıl gelişmeler oluşturduğunu anlattı.

Merkezi'nde sinevizyon gösterimi ve söyleşi yapıldı.

17 Şubat'ta İzmir EVKA 6'da ev toplantısı yapıldı.

28 Şubat'ta Emekli-Sen Buca şubesinde Küresel BAK İzmir grubunun yapımı olan Savaş Küresel BAK adlı film gösterildi ve Irak işgaline ve NATO toplantısına karşı kampanyalar konulu bir söyleşi yapıldı.

20 Mart'ta Konak Meydanı'nda BAK eylemine 500'ü aşkın savaş karşıtı katıldı.

9 Nisan'da Konak Meydanı'nda ABD'nin Irak'taki katliamlarını kınayan bir basın açıklaması ve ardından Konak meydanına yürüyüş yapıldı. Aynı saatlerde Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi bahçesinde öğrenciler işgali kınayan bir basın açıklaması yaptılar.

10 Nisan'da İzmir Barosu'nda "Küresel kapitalizm, savaş, silahlanma, şiddet ve NATO" konulu bir sempozyum yapıldı.

Erkan Kara Tel:0535 334 65 18
Mevlüt Ülgen 0505 296 97 86

TEKİRDAĞ

23 Mart'ta Eğitim-Sen'de Yıldız Önen ve Eğitim-Sen 8 No'lu şube başkanı Mustafa Turgut'un katıldığı bir toplantı yapıldı.

Trakya Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde Mehmet Ali Alabora'nun konuşmacı olduğu bir sohbet toplantısı yapıldı.

Bahar şenliklerini Bush Gelme kampanyasına çevirme kararı alındı.

Özgür Yıldırım Tel: 0543 6409739
Mehmet Kaymak: 0542 5201939

TRABZON

6 Şubat'ta yapılan toplantıda Bush gelme kampanyası çerçevesinde Mayıs ayında bir imza kampanyası başlatmayı ve bunun sonunda İstanbul BAK'dan iki konuşmacının geleceği bir panel düzenlemeyi kararlaştırdı.

Ömer Faruk Altuntaş Tel: 0 462 2306783 - 0 533 7117432

sosyalist işçi

SAYI:217
22 Nisan 2004
500.000 TL

ISSN 1300-4026 ■ Uluslararası Tanıtım ve Yayıncılık Ltd. Şti. ■ Sahibi: Özden Dönmez ■ Sorumlu Yazışları Müdürü: Volkan Akyıldırım
■ Adres: İstiklal Cad.,Büyükpazarcı Sok., 8/10, Beyoğlu/İstanbul ■ Baskı: Yön Matbaası
www.sosyalistisci.org ■ sosyalistisci@sosyalistisci.org

ŞEHRE KATİL GELİYOR

Haziran ayında İstanbul'da yapılacak NATO zirvesine karşı yürütülen kampanyaya giderek genişliyor. Yaygın bir kampanyanın yürütülmesi çok önemli, çünkü ünlü bir ABD yetkilisinin iki ay önce söylediği gibi İstanbul toplantısı NATO'nun özellikle orta doğudaki yeni rolünün belirleneceği bir zirve olacak.

Toplantının gündeminde Afganistan, Irak, ve NATO'nun genişlemesi bulunuyor. Irak'ın giderek Vietnam'a dönüştüğü

bugünlerde, ABD Irak'ta yaşadığı meşruluk sorununu NATO'yu kullanarak çözmeye çalışacak. Büyük olasılıkla NATO'ya Irak'ta görev verilmesi, düşünülüyor.

Bütün bunların altında, Bush ve kabinesinin "Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi"ni hayata geçirme çabası var. Irak işgali bu projenin insani bedelinin ne olacağını açıkça ortaya koydu. Irak'tan her gün ölüm haberleri, tutuklamalar ve patlayan bomba haberleri geliyor. NATO bu projenin kilit

örgütü olmak için İstanbul'da toplanacak.

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu Ekim 2003'te NATO zirvesine ve savaş suçlarını Bush ve Blair'in İstanbul'a gelmesine karşı kampanyanın hazırlıklarına başladı. Ocak 2004'te kampanyaya halka duyuruldu ve çalışmalar başladı. Küresel BAK emperyalizmin kurumlarına karşı güçlü bir karşı duruş yaratılmak için Bush'un özel olarak hedef alınması gerektiğini düşünüyor.

Her mahallede, her okulda ve üniversitede yerel BAK'lar kurulmaya devam ettikçe BAK Türkiye'deki sosyal hareketin ana gövdesini oluşturabilecek. Savaşa ve İşgale karşı tek konulu kampanya anlayışı çerçevesinde hareketi inşa etmeye devam ettikçe solun normalde bir araya getiremediği güçlerin çok daha fazlasını içeren bir genişliğe ulaşacağız.

350 bin insanın Cenova'da haykırdığı gibi, "unutmayın, kazanabiliriz".

GELME
BUSH

emperyalist

●
şirket
sözcüsü

●
işgalci

●
çocuk katili

●
idam sever

●
petrol
manyağı

●
sömürgeci

●
çevre
düşmanı

●
özgürlük
düşmanı